

КОРОТКІ ВІСТКИ

Четвер, 1 лютого 1973

ПІДВИЩЕННЯ ПЛАТІ НА 20 ВІДС. ДОВИЛАСЯ для своїх членів професійна спілка кравців і кравчих у Нью-Йорку "Інтершенел Леді Кармент". Таке високі підвищення зарплати відбулося ступінно, впродовж трьох років. Підвищення плати на 20 відс. сталося в час, коли Уряд проголосив третю частину своєї програми відносно стримування цін і зарплат, коли самі прадавці і працівники повинні обмежувати свої "апетити".

7 000 ОСІБ ВІДВІДАЛИ МОГИЛУ колишнього президента Ліндона Б. Джонсона в першому кінці тижня після похоронів. Могила знаходиться в парку у Стоунеллі, Техас, який належить родині покійного Президента.

НА ШЛЯХУ ІНТЕРЕСІВ 85 ЗУДАРИЛИСЬ вантажне авто з паливом і авто з тисячами листів та посилок. Випадок поштового вантажу згорів! Та пошта йшла з Атланти до Філадельфії, де багато людей даремно будуть очікувати листів.

З ГАВАННИ НА КУБІ ПОВІДОМИЛИ, що там відзначили підписання перемір'я у В'єтнамі по-комуністичному — в присутності товни спалили опудало, що мало б зображувати президента Р. Ніксона. При тому тисячі студентів "переможно" вимахували прапорами В'єтконгу і Північного В'єтнаму.

ГУБЕРНАТОР НЬЮ-Йоркського СЕНТУ Нелсон Рокфеллер запропонував поширити систему судництва у стейті, призначивши додатково 100 суддів, що буде коштувати стейтській скарбниці 55 мільйонів доларів річно. Таке підвищення кількості суддів необхідне, щоб у судах не залежувалися багато справ.

ВСІ ФЕДЕРАЛЬНІ УСТАНОВИ ТА ЇХНІ ФЛІД, а також підпалені їм будівельні та ін. організації зобов'язані згоріти у Вашингтоні всі військові місця праці і резервувати їх для воїнів, які повертаються з В'єтнаму. Таке розпорядження видав президент Річард Ніксон, уповноваживши департамент праці слідкувати за виконанням указівки. Департамент праці має уповноваження вдатись до різних заходів, щоб ця указівка була згоді відповісти виконанню.

У ПІДЗАНТВІЛЛІ, Н. ДЖ., 22-РІЧНИЙ Геррі Кемп з невідомих причин підпалив будинок для старих осіб. У вогні згоріли 9, між ними й 106-річна жінка, 7 були врятовані.

11-ГО БЕРЕЗНЯ В АРГЕНТИНІ ВІДБУДУТЬСЯ президентські вибори. Щоб зберегти лад, уряд зобов'язує 211 000 воїнів і поліцейських, які будуть патрулювати на вулицях та поблизу виборчих урн. Уряд побоюється виступу та проявів недовдоволення, головно з середовища прихильників Хуана Перона. Як повідомлялось, Перон відмовився маршидувати.

МІСТО НЬО ЙОРК МАС СКОРО одержати понад 3 000 нових поліцейських. Але для того, щоб виконати такий план, доводиться скорочувати період їх тренування з двох років до одного року, шляхом збільшення навчальних годин.

ПОХОРОНЕНИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ВОЙК ВЕР-ТАСЬКІ з комуністичного поховання — таке диво сталося з Роналдом Риджвеем з Гюстону, що його родина дістала була офіційне повідомлення, що він загинув у бойовій дії, буши у стежі біля Хесану у Південному В'єтнамі у лютому 1968 році. Щойно після довгого часу можна було віднайти тіла воїнів учасників тієї стежі. Виявляно, що між тими воїнами був Роналд Риджвей, тіло перевезли до Америки і похоронили на військовому цвинтарі у Сант Луїсі. Але в минулу суботу комуністи передали листу американським воєнним полонених і між ними названо Роналда Риджвея.

ДІПЛОМАТИ ЗАХІДНОЇ НІМЕЧЧИНИ ОТРИМАЛИ академію доповіді коректно чи навіть приязно супроти представників комуністичної Східної Німеччини у зустрічах з ними на закордонному терені. Ще недавно закінчили німецькі дипломати вдала, що не бачать німецьких комуністичних представників.

В ІЗРАЇЛЬСЬКОМУ УРЯДІ ПОДІЛЕНІ думки у справі ізраїльських поселенців на колишніх арабських, тепер окупованих Ізраїлем землях. Міністер військових справ Моше Даан вважає, що ті поселенці можуть почувати себе безпечними тільки так довго, як довго вони стоять під охороною ізраїльського війська — інші твердять, що окуповані арабські цивільні люди в Ізраїлі, як і жидівські колоністи будуть безпечними, коли б ті окуповані території повернулися під владу арабських країн — Йорданії чи Єгипту.

ОПОЗИЦІЙНА БРИТАНСЬКА ПАРТІЯ ПРАЦІ ПІКАВІТЬСЯ майбутньому комуністичного Північного В'єтнаму: до його столиці Ханоя прибудуть в середині лютого ч. д. Джеймс Галагган, колишній британський секретар (міністер) внутрішніх справ і колишній канцлер скарбу, та колишній голова Партії Праці, все ще член палати громад Ієн Мікард. Вони студіюватимуть проблеми повнішої війни Північного В'єтнаму.

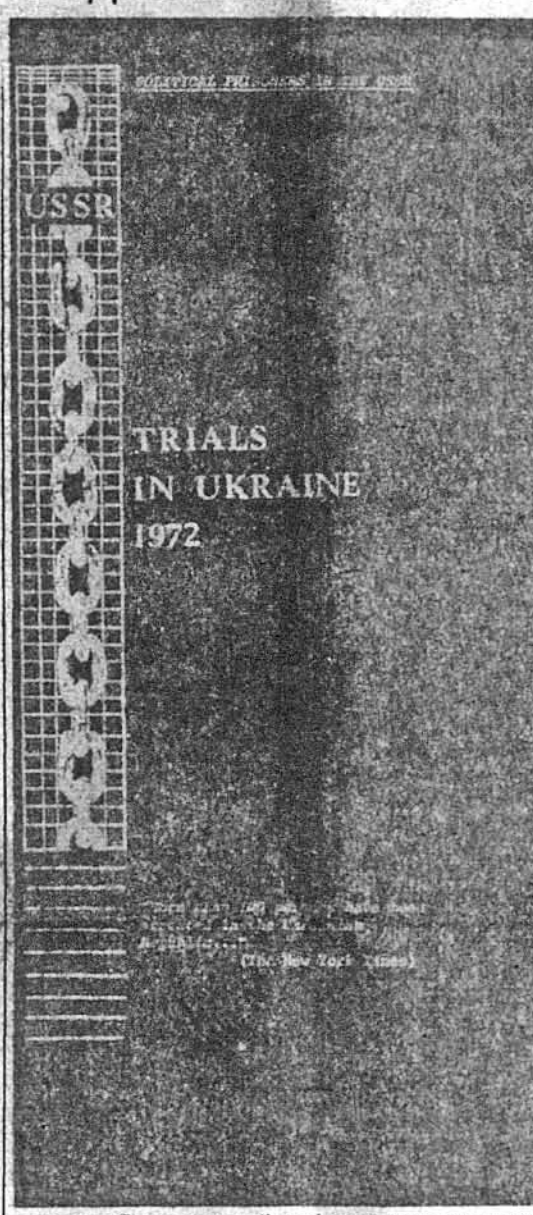
ВІЛЬНИЙ КИТАЙ З ОЦІДКОМ НА ТАЙВАНІ (ФОРМОЗІ) ПЕРЕЖИВАЄ критичний час: відвідини президента Ніксона у Пекіні і визнання ним, що існує тільки "одна Китай" і що Тайвань є тільки китайською провінцією — спричинили ступінь ізолювання Вільного Китаю у світі. Його виключили з Об'єднаних Націй і щораз більше держав зривають з ним дипломатичні зв'язки, визнавши комуністичний режим в Китаї. Тому — твердять кореспонденти з Тайваню — тамашній уряд буди-то призвудується над можливістью проголошення Тайваню, як окремої самостійної держави.

МІЖНАРОДНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ У ПІВ-ДЕННОМУ В'ЄТНАМІ має поважний клопіт, який є однією з причин, чому вона не може розпочати своєї діяльності: тільки дуже нечисленні члени делегації Польщі, Мадарщини й Індонезії знають англійську або французьку мову й ніхто не знає в'єтнамської. Поруч із ними четвертим членом тієї Комісії є Канада, але зв'язки тієї Комісії мусять бути найбільші з в'єтнамцями та американцями у В'єтнамі.

ІСЛАНДІЯ ЗВЕРНУЛАСЯ до всіх країн у світі з закликом прийти з допомогою 5 000 особам, які втратили цілий життєвий доробок й опинилися без даху над головою внаслідок вибуху вулкану. Першою відгукнулася Норвегія, яка заявила свою готовність взяти участь у нападінні ліній, заповнених тим вибухом. Вулкан все ще діє — викликає насу поделу і лаву.

ВІСТКА ПРО БЕЗТЕРМІНОВЕ ЗАПРОТОРЕННЯ ПРОФ. Л. ПЛЮЩА ДО БОЖЕВІЛЬНІ ПОТЯСЛА УКРАЇНСЬКОЮ ОПНІЄЮ, ПЛАНУЄТЬСЯ НАЙШИРША ПРОТИАКЦІЯ. СЕНАТОР ЮЗИК ВІДБУВ ЗУСТРІЧ З ДІФЕНБЕЙКЕРОМ, В СУБОТУ НАДЗВИЧАЙНЕ ЗАСІДАННЯ КОМІСІЇ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ ПРИ СКВУ

Подане у вчорашньому виданні "Свободи" повідомлення міжнародних пресових агентств про те, що совєтський суд у Києві у вістонок 30-го січня визнає заарештованого рік тому за згоду "антисовєтську діяльність" київського математика і оборонця цілковито нехтованих в Совєтському Союзі людських прав проф. Леоніда Плюща за "божевільного" та засудив його на безтермінове запроторення до закладу для божевільних, глибоко потряс українською опнією в ЗСА і Канаді. Як тільки появилос повідомлення про це чергове драконське знехтування людськими правами в Совєтському Союзі, його швидко передали телефоном до інших міст та осередків українських поселень, що почали вимагати негайної і найширшої протіакції. Вже на четвер, 1-го лютого, голова Комісії Прав Людини при Секретаріаті Світового Конгресу Вільних Українців сенатор Павло Юзик мав дозволени спеціальну зустріч з головою Міжнародного Комітету Прав Людини колишнім послом Канади Джоном Діфенбейкером для обговорення міжнародної акції у зв'язку із засудом проф. Плюща. Рівночасно інформують, що вже цієї суботи, 3-го лютого, в Торонті має відбутися нагале засідання очолюваної сенатором Юзиком Комісії Прав Людини при СКВУ для обміркування найширшої протіакційної акції проти знову потвердженого засудом проф. Л. Плюща жорстокого нехтування людських прав у Совєтському Союзі, і зокрема в підсовєтській Україні. У зв'язку із засудом проф. Л. Плюща нових аспектів і розм'яв прибірають запланами вже раніше протіакційні акції молоді. Ініціативне в цих справах Товариство Студентів Молоді ім. Міхновського (ТУСМ) та Конференція Українських Молодецьких Організацій при УОКА, які запланували відповідні акції в обороні людських прав на лютій і березень, посилюють підготовку цих акцій та їх поширення. "Смолоскипи" — Організація Оборони Людських Прав в Україні, яка розгорнула широкую акцію оборони цих прав також на міжнародно-

Видана "Смолоскипи" серія англійських памфлетів про політичних в'язнів в СССР.

YURIY SHUKHEVYCH
SON OF A UKRAINIAN GENERAL

NINA STROKATA
MICROBIOLOGIST

Medical Institute
Odessa, Ukrainian SSR

VALENTYN MOROZ
HISTORIAN

Pedagogical Institute
Ivano-Frankivsk, Ukrainian SSR

му терені і тількищо видала англійський памфлет "Засуди в Україні 1972", "Валентин Мороз", "Ніна Строката" та "Юрій Шухевич" (ці памфлети можна замовляти в "Смолоскипи", звертаючись на адресу: "Смолоскипи", Р. О. Box 6066, Patterson Sta., Baltimore, Md., 21-231) та поширює їх різніми формами листів, на які збирається підписи видатних американців і канадців, зокрема науковців та професорів, які закликають до об'єднання в обороні людських прав в Україні. Згідно з одержаними інформаціями, на найближчий час запланована відповідна акція в цій справі в Об'єднаних Націях.

Наукові інституції з різних країн світу домагатимуться полегшення еміграції з СССР

Нью-Йорк. — У кінці лютого або на початку березня в Італії має відбутися зустріч репрезентантів різних наукових інституцій із країн Заходу, щоб спільно закласти Москву полегшити еміграційні закони в СССР і практично їх застосовувати щодо совєтських науковців, у першу чергу жінок. Підготовчих заходів для скликання такої наради беруть участь представники приватних вищих наукових закладів, у тому й Інститут для вивчення інсектів у Найробі, Інститут систем аналізу у Відні й ін. До Італії прибудуть також репрезентанти наукового світу ЗСА, але не сподіваються прибути науковці із Академії Наук СССР, бо та інституція є державною, а в нарадах братимуть участь лише приватні академії. На річних зборах Американського Фізичного Товариства виступав у Нью-Йорку совєтський дисидент

д-р Валерій Чалідзе, сказавши, що індивідуальні, відокремлені прохання до совєтського уряду в таких справах мають малий ефект, або й не мають його взагалі. Тому треба спільними силами добиватися прав для совєтських науковців, які бажано виїхати з СССР. Американські учні виступали також проти великих сум "ликупу", що їх жадає совєтський уряд від науковців, які бажано емігрувати. На пресовій конференції в готелі "Нью-Йорк Гілтон" д-р Чалідзе, у якого відібрано совєтський паспорт і позбавлено громадянства СССР без пересуду, хаяв в цій справі, розповів, що він написав листа до Н. Подгорного в Москву. У листі він прохав Подгорного прислати йому "рахунок" — скільки має заплатити за виїзд із СССР... Минулої осені до президента АН СССР Келдіна писав президент Американського Фізичного Товариства д-р Філіп Морс, протестуючи проти пересуду совєтських науковців за їхнє бажання емігрувати на Захід.

Президент Ніксон відмовляється звільнити фонди схвалені Конгресом на видатки

Вашингтон. — В часі своєї зустрічі зі журналістами на пресовій конференції президент Ніксон зайняв становище, між іншим, до питання фондів на проекти, що їх схвалив Конгрес на попередній сесії. Не зважаючи на нагадки з різних сторін і на закиди, що, мовляв, він надживає своїх президентських повноважень, президент Ніксон поінформовав, що він не думає змінити своєї доте-

перішньої політики і передбачених Конгресом фондів він не звільнить. За словами Президента, здержання виплат з його компетенції, тим більше, що ситуація в країні така, що це є konieczно для американської економіки. Свою політику Ніксон обронував відкликом до тодішніх починків своїх попередників: Джеферсона, Джексона і Трумана, які не зважали на це, що вони були апробовані Конгресом. Президент Ніксон пригадав при цій нагоді той випадок, коли він сам в 1948 році, як конгресмен, голосував за видатками на формування додаткової одиниці в рядах американських збройних сил, але ці видатки не були переведені, бо президент Труман відмовився такі виплати зробити.

ЗБІРКА ФОНДІВ НА УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ ЦЕ "МАЙЖЕ ЧУДО" — ТВЕРДИТЬ ПОПЕРЕДНІЙ ПРЕЗИДЕНТ ГАРВАДУ

Кембридж, Масс. — Українські студії в Гарвардському університеті започатковані точно п'ять років тому, 22-го січня 1968 р., у 50-річчя проголошення державної суверенності Української Народної Республіки. В тому дні представники Фонду Катедри Українознавства з Нью-Йорку президентом міром Степаном Хемичем у провіді передали університетові суму \$600,000 на уфундування тієї катедри, створення якої потвердив окремим листом тодішній президент Гарварду проф. д-р Натан М. Пісбі, якого два роки тому на пості президента Гарварду заступив проф. д-р Дерек С. Бок, який тепер, п'ять років пізніше, приймає фундацію за створення вже третьої з ієрархії катедри українських студій та заповів в найкоротшому часі офіційне оформлення в Гарварді Українського Дослідного Інституту. Про цей розвиток голова Гарвардського Комітету Українських Студій проф. д-р Емелія Пріцак поінформовав попереднього президента д-ра Натана Пісбі, який тепер очолює і є президентом відомої Фундації Ендрю В. Меллона в Нью-Йорку. У відповідь на це повідомлення д-р Н. М. Пісбі, в листі до проф. Пріцака, датованому 5-го січня 1973, пише:

"Я бачив би подякувати Вам та іншим членам Комітету Українських Студій за Вашу увагу, виявлену мені Вашим листом з 22-го січня 1973. Вам, Вашому комітетові та всім, що співпрацювали з Вами так віддано і успішно, щоб довести до цього щасли-

Попередній президент Гарварду Натан М. Пісбі (зліва) з теперішнім президентом Дереком С. Бок.

вого результату, цілком певно належаться гратуляції. Це справді виглядає на майже чудо, що Вам пощастило в так короткий час зібрати фонди на створення трьох катедр і зібрати їх від людей, які цілком певно не мають практики у забезпечуванні фондів на того роду цілі. Мене зокрема вразило, що Ви не забули про допомогу для катедр релігійної бібліотеки. Якщо президент Бок питає мене про особу, яка повинна б очолювати бюро розвитку університету, то я щиро радю, що кандидатом, щоб їх рекомендувати — спався в листі проф. д-ра Натана М. Пісбі, за президентури якого п'ять років тому започатковано українські студії в Гарварді.

Не буде амністії для воєнних дезертирів

Вашингтон. — На пресовій конференції президента Ніксона в середу 31 січня ц. р. один журналіст запитав Президента, чи не думає він, що амністія для воєнних дезертирів і тих, які не зголошались до рекрутції, могла б "загоїти рани" в американському суспільстві. Президент відповів негативно: мовляв, два і пів мільйона американських мужиків виконували свій воїнський обов'язок під час В'єтнамської війни з великими своїми жертвами. Вони платили свою данину своїм життям, здоров'ям, трудами, витраченим часом. Тому й дезертири, коли хочуть вернутися до Америки і включитися назад до нормального життя в суспільстві, мусять понести жертву. Вони му-

сять відкопувати свою помилку, бо це такий виправний закон, що всі покують за свої помилки. У даному випадку Президент відкинув давню сутісність деякого, що дезертири могли б відслужити якийсь час у Корпусі мира. Він підкреслює, що вони повинні відповідати за свій злочин супроти закону перед судом. Хто ж із дезертирів, які втекли до Канади чи Швеції, не хоче вернутися, той хай залишиться у країні, яка хоче тримати його. Президент говорив із сарказмом, що американські ліберальні інтелектуали та ліберальна преса говорили раз ураз про "неморальний війну" у В'єтнамі. Якщо дезертири виказали свою "вищу мораль" втечею з війська, то за це не можна давати їм нагороди у постаті амністії.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

УКРАЇНСЬКИЙ ЯНГСТАВН ВІДЗНАЧИТЬ СВЯТО ДЕРЖАВНОСТІ

Янгтавн (Ю. К.) — Цього року, як і в попередні роки, УКАКА Янгтавн під головуством адвоката М. Юрчишина збирається урочисто відзначити Великі Роківни при участі громади. Її парадів, та любительів музики Концерт відбудеться при Янгтавнському університеті у рецитальній залі "Дейні Скул оф Мюзік" в неділю 4-го лютого ц. р. о 4-й год Програма складається з святоїчотного промови "22 січень в минулому й майбутньому" двома мовами, що і виголосить д-р Юрій Кульчицький, професор історії Янгтавнського університету. Головна частина програми складається з музичного виступу молодого, талановитого, українського піаніста Романа Рудницького, який теж є членом музичного факультету цього ж університету. До музичної програми входять композиції Л. Реву-

СВЯТО ПОМІСНОСТІ В НЬОАРКУ

Українська громада в Нью-Йорку й околиці відзначить 18-го лютого ц. р. в Ірвінгтоні Гайскві свято Помісності Української Католицької Церкви та 81-й роковини народина Блаженнішого Верховного Архієпископа Йосифа Сліпого. Свято, що його заініціювала Маріяська Дружина Паль а очолос парадія св. Івана Хрестителя у Нью-Йорку, Н. Дж., матиме місцеву програму, в якій прийматимуть участь: парох Церкви: о. П. Малого ЧНІ, проф. В. Ленчик, маестро Йосиф Гріняк, хор Церкви св. Івана Хрестителя під орудою проф. М. Добола, п-на Ляріса Крупа, учні парафіяльної школи, а місцеву частину — спена-програми виконують п. Федір Луцишин й панна Мазяр і Дидик.

СВОБОДА **SVOBODA**
UKRAINEAN DAILY
FOUNDED 1983
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07308
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07308

Потрібна негайна протнакція

30 січня совєтський суд в Києві визнав відомого дисидента і оборонця людських прав, математика Леоніда Пліщу психічнохворим і зарядив ізолювати його на не обмежений час у заклад для божевільних. Таке рішення суд виніс на основі нібито психіатричної експертизи. Фактичний стан, однак, такий, що Леонід Пліщ ніколи не був психічнохворим. Ізолювання Леоніда Пліщу в божевільні змусило його діяльність як оборонця принципів законності в СРСР та основних прав людини. Не маючи у своєму розпорядженні ніяких доказів на порушення Пліщем законів, совєтські поліцейські чинили застосування випробувань методу визнання його хворим психічно, щоб, примітивши в божевільні, унеможливити йому будь-яку діяльність.

Таке потагнення совєтського режиму супроти Леоніда Пліщу є черговим брутальним порушенням основних людських прав і чинком, який вимагає засудження з боку всіх тих, для кого людські права є невід'ємною частиною людської гідності і цінності, що її треба охороняти та обороняти. В першу чергу тим новим порушенням прав людини в Україні повинні зайнятися Комісія Прав Людини ООН та всі ті міжнародні організації, які мають за свій обов'язок стежити за збереженням прав людини в окремих країнах. Завдання українського суспільства поза межами України — негайно і об'єднано виступити на захист Леоніда Пліщу і зацікавити оборону акцію, розкрити справжній характер совєтського судочинства.

Ми свідомі того, що в наш час, коли переважають тенденції втримувати якнайдовше завізанні в СРСР, західні держави намагаються промовчати факт порушення прав людини, не хочуть інтервенувати в цій справі перед совєтським режимом. Не зважаючи на це, ми мусимо використати всі доступні нам засоби, щоб цей факт, як і багато інших такого ж характеру, дійшов до відома всіх країн світу. Потрібна негайна та майшнрша і найбільш рішуча акція проти брутальних порушень совєтським режимом найосновніших людських прав.

Гарвардський аргумент

Надрукований у вчорашньому виданні "Свободи" в англійському оригіналі і українському перекладі лист президента Гарвардського університету, проф. д-ра Девіда С. Бока до президента Фонду Катедри Українознавства мгра Степана Хемича із підтвердженням встановлення трьох катедр українських студій та виразним запевненням встановлення Українського Дослідного Інституту в тому престижному університеті є заслугою нагородою в першу чергу для нашої студентської молоді, яка відвідувала ідею встановлення таких студій і офіційно її з підвудіною енергією, завзяттям та вірою здійснювала, як і для тих тисяч ентузіастів та жертводавців, що допомогли ідею здійснити.

Лист говорить сам за себе, а підкреслює його поданий у цьому числі на іншому місці лист попереднього президента Гарварду, проф. д-ра Натаніа Люсі, який посприяв на встановлення українських студій в Гарварді і тепер із одушевленням добачає, "майже чудо" в здійсненні і далішому розвитку зачаткової ідеї за його президентури п'ять років тому програми українських студій.

Мабуть, немає в Америці і в світі об'єктивної і мудрої людини, якої не переконував би український гарвардський аргумент. Українські студії в Гарварді насамперед доводять, що українська історія, література і мова, як і українська проблематика, заслуговують на те, щоб їх студіювати та збагачувати ними вселюдську скарбницю науки. Якщо вже з багатьох інших університетів і коледжів повідомляють про заповнення українських студій, то не можна мати сумніву, що наш "гарвардський аргумент" відіграв у цьому свою роль. Що більше, цього аргументу було потрібно і декому з нас самих. Ми мали нагоду спостерігати, як одна молода людина, познайомившись із текстом листа президента Бока, з виразними іскрами гордості в очах висловлює свою оцінку оцінку: "Вав!"

Між цими багатьма назвами "гарвардськими аргументами" та "двідендами", що їх ми із цих аргументів дістасмо, величезну роль грає те величезне піднесення, що його викликала збіркова акція на українські студії в Гарварді та її повний дотеперіший успіх. Серед тих багатьох невдач, що їх наша громада мала в останніх роках, від старання про створення Патріархату УКЦеркви починаючи, а на наших внутрішніх суперечностях кінчаючи, гарвардський успіх кому привернув, а кому додав віри у власні сили, в наші спроможності, у наше майбутнє.

Наша "гарвардська справа" ще не закінчена. Перед нами ще нове зусилля зібрати відповідні фонди на вивчення запевненого вже офіційно Українського Дослідного Інституту в тому університеті, що очікують на своє повне оформлення та відповідне обладнання встановлені вже три катедри, повне влаштування бібліотеки та інше. Не можна також не згадати, що помиралася б той, хто думав би, що все те, що досі досягнуто в справі українських студій в Гарварді, перейшло "як по маслу" без будь-яких внутрішніх чи зовнішніх перешкод. Ці перешкоди були, є і будуть, бо жадна інша правда і наука не мають стільки ланних і скритих суперників, як їх мають українські. І в цьому тим більша вартість і тим більша сила нашого "гарвардського аргументу". Тепер, мабуть, уже ніхто з нас не сумнівається, що наша громада не програвши й далішої нагоди, щоб цей наш гарвардський аргумент скрипити і розгорнути до максимальних меж.

Москва шукає винуватців катастрофи у сільському господарстві

Москва. — Москва шукає винуватців катастрофи у сільському господарстві. "Правда" принесла вістку, що прогнаного Сергія Шевченка в два дні після проголошення офіційного звідомлення про катастрофальний стан хліборобської продукції у 1972 році. Сергій Шевченко був від 1961 року головною розподільною сільськогосподарського виробу, себто машини, добрива і т. д. За твердженням "Правди", Шевченко закінчив "порушення державної дисципліни", але не з'ясовано ближче, що саме треба розуміти під тією "дисципліною". Офіційне повідомлення в понеділок цього тиж-

В. С-ко

ЩЕ ОДИН МУЧЕНИК ЗА ПРАВДУ

Як повідомили міжнародні пресові агенції, 30-го січня в Києві на судовій розправі визнали Леоніда Пліщу за психічнохворим і за суджено на безтермінове ув'язнення в божевільні — "Дурдомі", як популярно називають ці заклади на Україні. Такий вирок ухвалив суд на підставі експертизи, переведеної в Москву над Л. Пліщем в сумію слави Центральному науково-дослідному інституту судової психіатрії ім. В. Сербського (1858-1917). Українські дисиденти, які добре знають Л. Пліщу, не сумніваються, що психічно він цілком нормальний, отже вислід "експертизи" прийнято під безпосереднім тиском КГБ.

Хто такий Леонід Пліщ? В підпільному "Українському Віснику" ч. УІ про нього сказано, що має він 33 роки, працював як науковий співробітник у київському Інституті кібернетики, автор кількох наукових праць. Починаючи з 1967 року, був постійно переслідуваний за свої переконання. І був хронічно безробітним.

Про Л. Пліщу також відомо, що втратив він на фронті батька. Захворівши на туберкульоз коштей, пролежав 5 років і на все життя залишився інвалідом. По закінченні фізико-математичного факультету Одеського університету працював якийсь час учителем на селі. Потім продовжував науку на механіко-математичному факультеті Київського університету. Має дружину Тетяну і дітей: дочку Діму 13 років і сина Олега 7 років.

Прийнятою звільнення Л. Пліщу з праці був підпис, що його він поставив у 1967 році серед інших 84 підписів під заявою, адресованою на ім'я секретаря ЦК КПРС Брежнєва з протестом проти брутальної поведінки міліції у відношенні до студентської молоді, яка традиційно щороку збиралася в Києві біля пам'ятника Т. Шевченка в день, коли його останки перевезено з Петербургу. Автори петиції вимагали: покарати тих функціонерів з міліції, які дали наказ про напад на студентів; змусити їх прилюдно перепрошити студентів; дати гарантію, що люди, які збираються біля пам'ятника Кобзаря, щоб вшанувати його пам'ять, не зазнавали утисків і переслідувань.

З "Українського Вісника" (ч. 1-2) довідуюсь, що Леонід Пліщ, надзвичайно чесна і відважна людина, в 1969 році їздив в Києва до Харкова, щоб виступити як свідок на судовому процесі проти інженера Генріха Алтузіана, як члена Ініціативної групи для захисту громадянських прав, що підписав колективного листа до ООН та лист п. н. "Громадянин!" на захист генерала Григоренка і був автором

чернетки, в якій інформувалося про переслідування деяких харків'ян. На дрі процес Л. Пліщу не допустили, а натомість арештували, відвезли до міліції і, не представивши постанови на обшук, обшукали, відбрали книжку Радина-драната Тагора "Націоналізм" і кагебіську фальшивку проти діячів кримської — татарської національної руху. 8-го вересня 1969 р. у мешканні Л. Пліщу кагебісти зробили обшук, при чому забрали кілька примірників статті "Россиант" — відповідь на поширений "Самвидав" "Лист великодержавного шовініста", працю Є. Сверстюка "Собор у ристованні", незакінчений рукопис "Підсудки і лекції нашої революції", вірш Є. Свистуна "Над Бабьим Ярком пам'ятника нет", друкарську машинку та ін. Пліщ відмовився підписати протокол обшуку, мотивуючи це небажанням мати боді формальні зв'язки з КГБ.

Після того Л. Пліщу кликали на допити до КГБ — в справі Алтузіана (Харків), в справі Бахтіярова та ін. Пліщ знову й знову відмовлявся давати будь-які зізнання. Кагебісти погрожунали і заявляли: "Ми не дозволимо вам вести антирадянську пропаганду", і порівнювали його з Дубчеком і ген. Григоренком.

Якраз на Новий Рік, 14-го січня 1972 р. після обшуку мешкання, проведеного співробітниками КГБ, Леоніда Пліщу заарештовано за обвинуваченням, що він — член Ініціативної групи охорони прав людини. На свідка в справі Пліщу викликали в березні того ж року стероризованого кагебіста учителя В. Ювечка. В іншому свідка А. Федьмана також зробили обшук, а його самого заарештували на міліцію і зажадали, щоб підписав заяву, що не буде робити "антигромадських чинків", тобто свідчити в користь Л. Пліщу. Свідка С. Борщевського на вулиці за те, що нібито "цензурно лаявся" і ображав невідомо чини "національну підність", дружинники потягнули до "народного суду", який засудив його на 15 днів ув'язнення.

В травні 1972 р. Л. Пліщу повели до Москви на психіатричну е к с пертиту. Лікарська комісія — "чекісти в білих халатах", як їх називають дисиденти — визнала Л. Пліщу психічнохворим, після чого його перевезено не до лікарні, а до київської тюрми. В КГБ уважали його за засновника Комітету Акції і за одного з видавців відомої "Хроніки поточних подій". Приміщення Л. Пліщу не в лікарні, а у в'язниці "психіатри" перекреслили свою власну діяльність. 30 січня, як згадано на по-

М. Сосновський

НЕВДАЛІ ПОРІВНЯННЯ ІЩЕ ГРІШНІ ВИСНОВКИ

Проблема належно поставлення студії підсудності дійсності завжди була і продовжує бути в нас актуальною. З цієї проблеми, безперечно, пов'язується питання змісту і мети таких студій. В нашому загальному інтересі є, щоб ця проблема не була в нас ефективно розв'язана і в такій спосіб створити відповідну базу для нашої практичної діяльності по лінії допомоги визволенню боротьбі нашого народу за політичну незалежність. На останній зустрічі українських журналістів в С. А. та Канаді була м. ін. ця проблема дискусійна. І це дає деяким нашим авторам підставу висловитися на цю тему в нашій пресі. Тут маємо на увазі статтю А. Білінського в "Радіознавісті" і українській журналістці на еміграції ("Українська Життя", Чикаго, 31 грудня 1972 р.), в якій автор займає становище до зазначеної проблеми, обнуваючи при тому українських журналістів і редакторів у "діалектичності", коли йдеться про методи інформації про підсудність дійсності.

Підводячи важливі висновки, основне — ключові слова цієї статті в умовах С. А. Білінський пише, що "таке визначення має тільки той глас, коли ми знаємо проблематику громадянських прав і законності взагалі. Конституції всіх вільних держав декларують права громадянина, а одночасно знають постанову, що ті, які виступають проти існуючого в державі демократичного устрою, не мають права користуватися демократичними правами. Коли цей принцип застосовується до Радянського Союзу, треба сказати, що всі українці, які виступають проти існуючого там устрою і змагаються до революційного відділення України від СР, не мають права користуватися громадянськими правами, не мають права на законність... Усе населення СРСР бажав свободи слова."

Підводячи важливі висновки, основне — ключові слова цієї статті в умовах С. А. Білінський пише, що "таке визначення має тільки той глас, коли ми знаємо проблематику громадянських прав і законності взагалі. Конституції всіх вільних держав декларують права громадянина, а одночасно знають постанову, що ті, які виступають проти існуючого в державі демократичного устрою, не мають права користуватися демократичними правами. Коли цей принцип застосовується до Радянського Союзу, треба сказати, що всі українці, які виступають проти існуючого там устрою і змагаються до революційного відділення України від СР, не мають права користуватися громадянськими правами, не мають права на законність... Усе населення СРСР бажав свободи слова."

Підводячи важливі висновки, основне — ключові слова цієї статті в умовах С. А. Білінський пише, що "таке визначення має тільки той глас, коли ми знаємо проблематику громадянських прав і законності взагалі. Конституції всіх вільних держав декларують права громадянина, а одночасно знають постанову, що ті, які виступають проти існуючого в державі демократичного устрою, не мають права користуватися демократичними правами. Коли цей принцип застосовується до Радянського Союзу, треба сказати, що всі українці, які виступають проти існуючого там устрою і змагаються до революційного відділення України від СР, не мають права користуватися громадянськими правами, не мають права на законність... Усе населення СРСР бажав свободи слова."

Підводячи важливі висновки, основне — ключові слова цієї статті в умовах С. А. Білінський пише, що "таке визначення має тільки той глас, коли ми знаємо проблематику громадянських прав і законності взагалі. Конституції всіх вільних держав декларують права громадянина, а одночасно знають постанову, що ті, які виступають проти існуючого в державі демократичного устрою, не мають права користуватися демократичними правами. Коли цей принцип застосовується до Радянського Союзу, треба сказати, що всі українці, які виступають проти існуючого там устрою і змагаються до революційного відділення України від СР, не мають права користуватися громадянськими правами, не мають права на законність... Усе населення СРСР бажав свободи слова."

Підводячи важливі висновки, основне — ключові слова цієї статті в умовах С. А. Білінський пише, що "таке визначення має тільки той глас, коли ми знаємо проблематику громадянських прав і законності взагалі. Конституції всіх вільних держав декларують права громадянина, а одночасно знають постанову, що ті, які виступають проти існуючого в державі демократичного устрою, не мають права користуватися демократичними правами. Коли цей принцип застосовується до Радянського Союзу, треба сказати, що всі українці, які виступають проти існуючого там устрою і змагаються до революційного відділення України від СР, не мають права користуватися громадянськими правами, не мають права на законність... Усе населення СРСР бажав свободи слова."

Підводячи важливі висновки, основне — ключові слова цієї статті в умовах С. А. Білінський пише, що "таке визначення має тільки той глас, коли ми знаємо проблематику громадянських прав і законності взагалі. Конституції всіх вільних держав декларують права громадянина, а одночасно знають постанову, що ті, які виступають проти існуючого в державі демократичного устрою, не мають права користуватися демократичними правами. Коли цей принцип застосовується до Радянського Союзу, треба сказати, що всі українці, які виступають проти існуючого там устрою і змагаються до революційного відділення України від СР, не мають права користуватися громадянськими правами, не мають права на законність... Усе населення СРСР бажав свободи слова."

Підводячи важливі висновки, основне — ключові слова цієї статті в умовах С. А. Білінський пише, що "таке визначення має тільки той глас, коли ми знаємо проблематику громадянських прав і законності взагалі. Конституції всіх вільних держав декларують права громадянина, а одночасно знають постанову, що ті, які виступають проти існуючого в державі демократичного устрою, не мають права користуватися демократичними правами. Коли цей принцип застосовується до Радянського Союзу, треба сказати, що всі українці, які виступають проти існуючого там устрою і змагаються до революційного відділення України від СР, не мають права користуватися громадянськими правами, не мають права на законність... Усе населення СРСР бажав свободи слова."

Підводячи важливі висновки, основне — ключові слова цієї статті в умовах С. А. Білінський пише, що "таке визначення має тільки той глас, коли ми знаємо проблематику громадянських прав і законності взагалі. Конституції всіх вільних держав декларують права громадянина, а одночасно знають постанову, що ті, які виступають проти існуючого в державі демократичного устрою, не мають права користуватися демократичними правами. Коли цей принцип застосовується до Радянського Союзу, треба сказати, що всі українці, які виступають проти існуючого там устрою і змагаються до революційного відділення України від СР, не мають права користуватися громадянськими правами, не мають права на законність... Усе населення СРСР бажав свободи слова."

Підводячи важливі висновки, основне — ключові слова цієї статті в умовах С. А. Білінський пише, що "таке визначення має тільки той глас, коли ми знаємо проблематику громадянських прав і законності взагалі. Конституції всіх вільних держав декларують права громадянина, а одночасно знають постанову, що ті, які виступають проти існуючого в державі демократичного устрою, не мають права користуватися демократичними правами. Коли цей принцип застосовується до Радянського Союзу, треба сказати, що всі українці, які виступають проти існуючого там устрою і змагаються до революційного відділення України від СР, не мають права користуватися громадянськими правами, не мають права на законність... Усе населення СРСР бажав свободи слова."

Підводячи важливі висновки, основне — ключові слова цієї статті в умовах С. А. Білінський пише, що "таке визначення має тільки той глас, коли ми знаємо проблематику громадянських прав і законності взагалі. Конституції всіх вільних держав декларують права громадянина, а одночасно знають постанову, що ті, які виступають проти існуючого в державі демократичного устрою, не мають права користуватися демократичними правами. Коли цей принцип застосовується до Радянського Союзу, треба сказати, що всі українці, які виступають проти існуючого там устрою і змагаються до революційного відділення України від СР, не мають права користуватися громадянськими правами, не мають права на законність... Усе населення СРСР бажав свободи слова."

Підводячи важливі висновки, основне — ключові слова цієї статті в умовах С. А. Білінський пише, що "таке визначення має тільки той глас, коли ми знаємо проблематику громадянських прав і законності взагалі. Конституції всіх вільних держав декларують права громадянина, а одночасно знають постанову, що ті, які виступають проти існуючого в державі демократичного устрою, не мають права користуватися демократичними правами. Коли цей принцип застосовується до Радянського Союзу, треба сказати, що всі українці, які виступають проти існуючого там устрою і змагаються до революційного відділення України від СР, не мають права користуватися громадянськими правами, не мають права на законність... Усе населення СРСР бажав свободи слова."

Підводячи важливі висновки, основне — ключові слова цієї статті в умовах С. А. Білінський пише, що "таке визначення має тільки той глас, коли ми знаємо проблематику громадянських прав і законності взагалі. Конституції всіх вільних держав декларують права громадянина, а одночасно знають постанову, що ті, які виступають проти існуючого в державі демократичного устрою, не мають права користуватися демократичними правами. Коли цей принцип застосовується до Радянського Союзу, треба сказати, що всі українці, які виступають проти існуючого там устрою і змагаються до революційного відділення України від СР, не мають права користуватися громадянськими правами, не мають права на законність... Усе населення СРСР бажав свободи слова."

Підводячи важливі висновки, основне — ключові слова цієї статті в умовах С. А. Білінський пише, що "таке визначення має тільки той глас, коли ми знаємо проблематику громадянських прав і законності взагалі. Конституції всіх вільних держав декларують права громадянина, а одночасно знають постанову, що ті, які виступають проти існуючого в державі демократичного устрою, не мають права користуватися демократичними правами. Коли цей принцип застосовується до Радянського Союзу, треба сказати, що всі українці, які виступають проти існуючого там устрою і змагаються до революційного відділення України від СР, не мають права користуватися громадянськими правами, не мають права на законність... Усе населення СРСР бажав свободи слова."

Підводячи важливі висновки, основне — ключові слова цієї статті в умовах С. А. Білінський пише, що "таке визначення має тільки той глас, коли ми знаємо проблематику громадянських прав і законності взагалі. Конституції всіх вільних держав декларують права громадянина, а одночасно знають постанову, що ті, які виступають проти існуючого в державі демократичного устрою, не мають права користуватися демократичними правами. Коли цей принцип застосовується до Радянського Союзу, треба сказати, що всі українці, які виступають проти існуючого там устрою і змагаються до революційного відділення України від СР, не мають права користуватися громадянськими правами, не мають права на законність... Усе населення СРСР бажав свободи слова."

Підводячи важливі висновки, основне — ключові слова цієї статті в умовах С. А. Білінський пише, що "таке визначення має тільки той глас, коли ми знаємо проблематику громадянських прав і законності взагалі. Конституції всіх вільних держав декларують права громадянина, а одночасно знають постанову, що ті, які виступають проти існуючого в державі демократичного устрою, не мають права користуватися демократичними правами. Коли цей принцип застосовується до Радянського Союзу, треба сказати, що всі українці, які виступають проти існуючого там устрою і змагаються до революційного відділення України від СР, не мають права користуватися громадянськими правами, не мають права на законність... Усе населення СРСР бажав свободи слова."

Підводячи важливі висновки, основне — ключові слова цієї статті в умовах С. А. Білінський пише, що "таке визначення має тільки той глас, коли ми знаємо проблематику громадянських прав і законності взагалі. Конституції всіх вільних держав декларують права громадянина, а одночасно знають постанову, що ті, які виступають проти існуючого в державі демократичного устрою, не мають права користуватися демократичними правами. Коли цей принцип застосовується до Радянського Союзу, треба сказати, що всі українці, які виступають проти існуючого там устрою і змагаються до революційного відділення України від СР, не мають права користуватися громадянськими правами, не мають права на законність... Усе населення СРСР бажав свободи слова."

Підводячи важливі висновки, основне — ключові слова цієї статті в умовах С. А. Білінський пише, що "таке визначення має тільки той глас, коли ми знаємо проблематику громадянських прав і законності взагалі. Конституції всіх вільних держав декларують права громадянина, а одночасно знають постанову, що ті, які виступають проти існуючого в державі демократичного устрою, не мають права користуватися демократичними правами. Коли цей принцип застосовується до Радянського Союзу, треба сказати, що всі українці, які виступають проти існуючого там устрою і змагаються до революційного відділення України від СР, не мають права користуватися громадянськими правами, не мають права на законність... Усе населення СРСР бажав свободи слова."

Підводячи важливі висновки, основне — ключові слова цієї статті в умовах С. А. Білінський пише, що "таке визначення має тільки той глас, коли ми знаємо проблематику громадянських прав і законності взагалі. Конституції всіх вільних держав декларують права громадянина, а одночасно знають постанову, що ті, які виступають проти існуючого в державі демократичного устрою, не мають права користуватися демократичними правами. Коли цей принцип застосовується до Радянського Союзу, треба сказати, що всі українці, які виступають проти існуючого там устрою і змагаються до революційного відділення України від СР, не мають права користуватися громадянськими правами, не мають права на законність... Усе населення СРСР бажав свободи слова."

Підводячи важливі висновки, основне — ключові слова цієї статті в умовах С. А. Білінський пише, що "таке визначення має тільки той глас, коли ми знаємо проблематику громадянських прав і законності взагалі. Конституції всіх вільних держав декларують права громадянина, а одночасно знають постанову, що ті, які виступають проти існуючого в державі демократичного устрою, не мають права користуватися демократичними правами. Коли цей принцип застосовується до Радянського Союзу, треба сказати, що всі українці, які виступають проти існуючого там устрою і змагаються до революційного відділення України від СР, не мають права користуватися громадянськими правами, не мають права на законність... Усе населення СРСР бажав свободи слова."

Лука Лукіш

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

Ірена Кипи. ВІДГУКИ ЧАСУ. Вибрані нариси, статті, спогади, матеріали. Накладом авторки. Вінніпег, 1972, ст. 404. На обкладинці гравюра Гр. Я. К. у бовича: "Князіні".

Про слабкий рух української книжки свідчить те, що авторка видала цю цікаву книгу своїм коштом. Та вона має полемізу в тому, що її прихильники пожертвували 900 доларів для неї, що змогли допомогти авторці збільшити число ілюстрацій, яких повно у "Відгуках часу". (Чи не могла б бути якась відповідна назва цієї книжки?).

У вступній статті "Із глибин давнини" авторка пише: "Спогади, але неспіврозгортаються своєю мінливістю, що вічно жива". У переліку віків і поколінь звучать імена, що з синих провалів і густих туманів призабутого минулого кличуть величчю і глибиною подвигів" (1)... "Не скептицизмом Книги Екклесіяста у вислові, нема нічого нового під сонцем" слід зіставляти минуле з сучасним, але в ім'я кращого зрозуміння теперішнього, що її прояснюють події минулого" (15). Повищі цитати з першої статті, в якій пишеться про криваве народолюбство у Великому Новгороді і про те, як Марта Ворєцька була "душою протимосковського спротиву".

У книзі 39 статей, в більшості на теми, пов'язані з жіночим рухом або про визначних жінок: Олену Степанівну, Ульяну Кравченко, Анастасію Лісовську - Рєзколіну, Марусю Чурай, Наталію Кобиринську.

Найдовшим вийшло писання про Роксолану, це розвідка на 65 ст. Авторка використала відповідну літературу, англійською й французькою мовами про те, який вплив мала роґатинська попіва на могутнього султана Сулеймана. Згадує авторка і про літературні твори про Настю Лісовську, а з лівости Осипа Назарука наводить аж чотири сторінки.

Про Марусю Чурай пишеться в розповіді "Пісня про Гриця та її героїню" на 32-ох сторінках. Не всі знають, що відому пісню про Гриця, драму М. Старицького на цей сюжет та інші твори на цю тему — дехто нав'язує до Марусі Чурай, яка жила за Богдана Хмельницького, а яка 1652 р. отруїла Гриця Бобренка.

"Життя й легенда Олени Степанівни" кінчається так: "Помрала вона в поліні в 1963 р. у Львові". Вільний уклад її належний останній салют у майбутньому та назавжди береже пошану й вдячність до діячів воїни. Люди з таким життям і легедею як Олена Степанівна не вмирають".

Ми вже згадували, що авторка цікавиться діяльністю українських жінок, які свідчать такі статті, як: "Праця жінок на господарському відтинку", "На світанку жіночого руху в З-СА", "Перша організація українців в Канаді", "Українки й Світовий Конгрес", "У-

Хто цікавиться "творчістю й Світовий Конгрес", "У-

Хто цікавиться "творчістю й Світовий Конгрес", "У-

Хто цікавиться "творчістю й Світовий Конгрес", "У-

Хто цікавиться "творчістю й Світовий Конгрес", "У-

Хто цікавиться "творчістю й Світовий Конгрес", "У-

Хто цікавиться "творчістю й Світовий Конгрес", "У-

Хто цікавиться "творчістю й Світовий Конгрес", "У-

Хто цікавиться "творчістю й Світовий Конгрес", "У-

Хто цікавиться "творчістю й Світовий Конгрес", "У-

Хто цікавиться "творчістю й Світовий Конгрес", "У-

Хто цікавиться "творчістю й Світовий Конгрес", "У-

Хто цікавиться "творчістю й Світовий Конгрес", "У-

Хто цікавиться "творчістю й Світовий Конгрес", "У-

Хто цікавиться "творчістю й Світовий Конгрес", "У-

Хто цікавиться "творчістю й Світовий Конгрес", "У-

ПРОТОКОЛ З РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ, ЯНІ ВІДБУЛИСЯ В ДНІХ 22-го ДО 26-го ТРАВНЯ 1972 РОКУ, НА „СОЮЗІВЦІ“, НЕРГОННСОН, Н. И.

(15)

ЗВІТИ ГОЛОВНИХ РАДНИХ

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО Д-РА БОГДАНА ФУТЕЯ

(Закінчення)

2. В другій розділі, точка 10, де говориться про зміни „хартеру“ Корпорації не є ясним хто є шервом (стокоглер) в Корпорації будинку з правом голосу. Чи це є Екзекутивний УНС, Головний Уряд, чи тільки самі директори.

3. Розділ п'ятий — дозволяє директорам Корпорації виступати в суперечності інтересів (конфлікт інтересів). Це є заборона статуту УНС. На мою думку цей розділ повинен бути усунутий.

4. Для кращої репрезентації членства УНС в Раді Директорів Корпорації будинку пропонує П. побільшення від 3 до 7 членів. Тут йде мова про статут Корпорації, розділ третій.

14 березня 1972 р. відбулося засідання правних дорадників братських організацій Америки. Цілію засідання було: поінформувати про вислід судової розправи в справі McShotten v. Connally, et al. (US District Court D. C.). В цій справі суд вирішив, що коли братська організація обмежує своє членство на підставі раси чи кольору людей, тоді така організація втрачає звільнення від федерального оподаткування. Рішення це було базоване на законі про Цивільні Права (Civil Rights Act) з 1964 р. Тому, що згаданий закон відноситься також до обмеження членства на підставі національного походження, рекомендує дослідити судові права в цій справі та пристосуватися до їх вимог. В разі потреби змінити статут Українського Народного Союзу.

Щоб облегшити працю секретарям і організаціям у відношенні до молодих людей, пропонує скасувати обмеження суми життєвого забезпечення в поборовому віці.

Однією з критичних зауваг, з якими зустрічалося в терені, є про певну штучну цензуру статей, пересланих до друку „Свобода“. Як минулого року і тепер закликає Окружний Комітет УНС затримувати в часі літніх фері, за фінансовою аналогією, бодай одного студента для виконання суспільно громадської праці в даний Окрузі.

Кінчаючи свій звіт же пропонує перевірити і видрукувати в „Свободі“ докладний текст контракти-договору між Гарвардським Університетом і Фондом Катедри Українознавства, з правами і обов'язками обох сторін.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО АНАТОЛІЯ ДОРОШЕНКА

У 1971 р. я був головою Окружного Комітету Відділу УНСОУ в Чикаго, який знову першесте в привертанні членів до УНСОУ. Під час мого головування Округа — фінансово-ділова допомога місцевим молоді-спортивним товариствам та Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті. На всі добродії цілі пожертвувалося около 1000 дол. Я робив законні, щоб місцеві поборники „Самодопомоги“ ділали розширення від УНСОУ. Кооператива „Самодопомога“ має життєво-оселю в Равні, Лейку, Іллі, єдина на терені статуя Глинної, яку треба модернізувати та за допомогою суспільної площі яка була на продаж. На мій УНСОУ і кооператива, не ділили до порозуміння.

Округа влаштувала бенкет в честь заслужених союзних професорів: Тараса Шпикуні, Миколи Ткачука та Миколи Сомова, в якому взяли участь понад 120 осіб. У цей час я репрезентував УНСОУ на бенкеті в честь Степана Куропаса, алаштований місцевими Відділами ОДБВ, за його праці для української суспільності; на бенкеті влаштували Спортивним Товариством „Крилаті“ (СУМА) і на святі Катедри св. князя Володимира, української православної церкви. Я організував одинадцять членів, як також відвідав відділені Відділи при чикагівській Окрузі, а саме 499-й в Гішан, Індіана, а обл. організатор Микола Ткачук та 250-й Відділ в Ракфорді, Іллі, а головним радним Євгеном Репетю.

Поза Союзною працею брав активну участь у житті місцевої української православної церкви св. князя Володимира, від якої я був делегатом на VII Соборі Української Православної Церкви, на якому мене обрано членом Метрополітальної Ради УПЦеркви.

На закінчення подаю рекомендації, які можуть допомогти розвитку УНСОУ:

1. Щоб усі схвалені резолюції на нарадах Головного Уряду були реалізовані Екзекутивом.

2. Щоб на нарадах Головного Уряду опрацювати відповідний організаційний план, в якому взято б під увагу зацікавлення обласних організаторів молодшого віку, які будуть мати більше успіху в привертанні молодшого покоління у членів УНСОУ.

3. Щоб на нарадах Головного Уряду дискутувалося тільки на ті теми, які відносяться безпосередньо до УНСОУ.

4. Щоб редакція „Свободи“ трималася більш соборно-поступовою в редагуванні щоденника.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО АНАТОЛІЯ ТАРАСА

Заступлю про мою працю на посту головного радного мій загальний і це, що я такий виключно обов'язок голова Відділу Лігав-Веліської Округи та секретарки 47-го Відділу в Бетлгеємі.

Займаю охочіше час календарного року від січня до грудня 1971-го року.

Як голова радни я брала участь в Річних Нарадах головного уряду УНС, що відбулися на оселі „Союзівці“ 24-го до 28-го травня.

За доручення Екзекутивного Уряду участь в організаційних нарадах Округи Твердого Вулиця — Шамонді, що відбулися 26-го вересня в Френсі, Іллі. Під час тих нарад відбувся секретарський організаційний курс, який проводив обласний організатор Володимир Гуріа.

Як голова Окружного Комітету, в першу чергу, координувала працю в Окрузі. Була весь час в контакті з секретарями та Відділовими урядовцями, а найважливіше дбала про зріст Округи в новому членстві. Коли говорити про організаційні успіхи Округи з гордістю мушу заявити, що не зважаючи на економічний кризу у тій території, Округа здобула рівно 100 нових членів. Це перший раз від часу існування Округи здобуто таке імпозантне число нових членів. Членів дали всі 12 Відділів приналежних до Округи і за це висловлюю мою щирю подяку членам Управ всіх Відділів Лігав-Веліської Округи.

У звіттовому часі відбуло 3 наради в нашій Окрузі а саме: 14-го березня відбулися Річні Загальні Збори Округи. УНСОУ заступали покійний Петро Пудило — головний касир і головний радний та обласний організатор Степан Гавриш. 26-го червня відбулися організаційні наради. По скінченні наради відбувся бенкет для вшанування заслуженого союзного дітя Михайла Колодуба з його покійним ювілеєм, а саме 80-ти уродина, 55-річчя подружжю життя і 55-річчя праці для УНС на різних постах в 137 Відділі в Істоні, Па. Почесну плакету в ім'я УНС вручив солідаризатор головний радний Степан Гавриш. 11-го вересня відбулися організаційні наради покійний секретарський курсом. Доповідчанням під час наради і курсу були д-р Ярослав Падох — головний секретар і Степан Гавриш — головний радний.

Окремі згадані наради Округа пам'ятала і про розвагову частину і тому 29-го серпня алаштувало „Союзний День УНСОУ“ в Нортгемтоні. Свято це принесло Окрузі не лише матеріальний, але теж і моральний успіх.

Сповняючи обов'язки голови Округи доводилося мені часто репрезентувати її на різних імпрезах і святках а саме: 22-го січня репрезентувала Округу в посадинок міста Бетлгеєму під час проголошення прокламції незалежності української держави. 19-го вересня брала участь у бенкеті УПЦеркви в Нортгемтоні з нагоди 50-річчя тієї парфії. 25-го вересня репрезентувала Округу на бенкеті 50-річчя АУКШОУ в Аллентаві.

31-го жовтня з ініціативи голови Окружного Комітету Філадельфійської Округи головного радного Степана Гавриша відбулися організаційні наради Управ Окружних Комітетів стеїту Пенсильвенія в мотелі „Наталія“ в Лігавітоні, Па. Завданням цих нарад було обговорення координації праці згаданих Округ, та планування праці. Виснесено спільну ухвалу, щоб заходом УНСОУ — Централі кожного року відбувати „День УНСОУ“ в околиці Шамонді, де заснувався Союз 1894-го року. Із тією ухвалою годився головний передсідник Йосип Лисогір, який був учасником згаданих нарад.

Після тих нарад відбувся бенкет-гостина в честь вшанування союзного дітя Михайла Гентоша — голови Шамонської Округи з нагоди 80-річчя його уродина. Почесну плакету від УНС вручив п. М. Гентошів головний передсідник п. Йосип Лисогір. 21-го листопада я взяла участь в Річних Зборах Окружного Комітету Філадельфійської Округи, щоб завітатися, як інші Округи відбувають свої наради.

Як секретарка 47-го Відділу я докладала всіх зусиль, щоб Відділ збагачувався членами. В звіттовому році Відділ збагачився на 29 членів. Вже 6 рік належу до Клубу Заслужених Союзівців, даючи по 25 і більше членів річно.

Крім праці для УНС не забуваю і інших ділянок праці, а головне в жіночих організаціях. Належу до Головної Управи ОЖ ОЧСУ де я є головою Контрольної Комісії, загальним голови місцевого Відділу ОЖ ОЧСУ в Аллентаві і теж головою Контрольної Комісії 81-го Відділу СУА в Бетлгеємі. Рівнож проявляю свою активність у Відділі УККА Лігав-Веліської Округи, де я є членом Управ.

На закінчення звіту бажаю подати рекомендації, які на мою думку будуть допоміжними в дальшому зрості УНСОУ:

1) Справа уділовання моргеджів-позичок для наших членів. Якщо ми говоримо, що ми є Братським Союзом і допомагаємо нашим членам у всіх аспектах, то мусимо це доводити й ділом. За мало є на різних нарадах декларувати про „Братство“, а не доводити того в практиці. Тому пропонує привертати стару систему Союзною і уділати позички потрібним членам, а коли дамо більше позичок то Союз збагачиться і новими членами. Заможжені гроші в низько процентових банках та й висока грошова резерва членів нам не дадуть.

2) Справа допомоги хворим членам. — Коли не дай Боже стане із членів захворіє і бажас одержати запомогу, яка за всіма правилами йому належить, то такий член мусить перейти всі „старі бюрократичні“ Союзні закони. Щоб одержати 30.00 дол. допомоги, то по-перше треба бути хворим найменше 5 місяців, а тоді перейти на лікарський оглядин і заплатити із них 30.00 дол. (якщо їй одержати член) лікарів 10-15 дол. за лікарське бадання. Тепер є питання, хто на тому користає чи цей член який роками платив допоміжний фонд, чи лікар? Певно що лікар.

Пропоную занехати ту систему із лікарським баданням, а довірити Відділовим секретарям та й урядовцям. Коли на апликації є підписи голови, секретаря і касира, що даний член був хворим — повірять в це і виплачують допомогу. Коли довіряється збирання мільйонів доларів членських вкладок секретарям, то чому не довіряти їхнім підписам на апликаціях про допомогу.

3. Справа Окружних Комітетів. Окружні Комітети існують вже десятиліття і практика вказує, що є користю бо координують працю в Відділах і є лучником між Союзом, а Відділами. На жаль не зважаючи на цю корисну працю чомусь дотепер Округи не є об'єкт статуту і не мають призначеного бюджету на найочевніші видатки провадження праці в Окрутах. Вже від років було говорено про це, щоб відбувати конференції всіх голів Окружних Комітетів, де спільно можна б обговорювати координацію праці, та й об'єднати думки, але на жаль, на це не було дозволу Екзекутиву. Щоб переверсти це в життя, конкретно пропоную відбувати кожного року конференцію голів Окружних Комітетів для обміну думок і координації праці. Де відбувається ця конференція, це є справа головного секретаря УНС д-ра Ярослава Падоху як координатора праці в Окрутах.

ВСЬОГО ДВА РОКИ У СВОЄМУ ЖИТТІ КОРИСТАЄСЯ
ДІТЯМИ З НАВЧАННЯ У САДОЧКУ ЧИ СВІТЛИЧЦІ.
НАСЛІДКИ ЦЬОГО — ВСЕ, ЩО В ТОМУ ВІСІ ВОНА
ЗАСВОЙ, ДАС ПІДСТАВУ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ. НЕ
ЖАЛІТЕ ТРУДІ І ВИКОРИСТАЄ ЦЕН ЧАС ДЛЯ
ВАШОЇ ДІТЯНИ.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО ДМИТРА ПОПАДИНЦЯ

Протокол перебігу 27-мої Конвенції делегатів Відділів Українського Народного Союзу, що недавно був друкований, в серійній формі, в офіційному органі щоденнику „Свобода“, зазнаючи наше членство зі змістом звітності, різноманітності питань і дискусій, яка рівнялась оцінці праці.

Відтак вибори членів Головної Екзекутивної, Головної Ради й Контрольної комісії та схвалення фінансового плану і, акінці, прийняття збірних та поодиноких внесків і пропозицій на дальшу розбудову Батька Союзу.

Рівночасно цей збір обставин, пригадав нам, членам Головного Уряду, наші зобов'язання здійснення тих постанов і пропозицій в широкому і глобальному масштабі многогранної праці.

І тут насувається пропам'ятний вислід колишнього президента ЗСА Кеннеді — „ти не питаєш, що дала тобі батьківщина, а питаєш себе, що ти зробив для неї“.

На мою думку, ми повинні, під тим „моттом“, звітувати на щорічних нарадах, а акінці, на прийдешніх конвенціях.

За мною сповнилося 23 роки многогранної праці на союзному відтинку, а в тім 6 років у Головному Уряді. Від шести років мені доводиться провадити, поспівувати і унаправляти у всіх трьох ступенях союзове життя і працю, а то: в ролі голови Відділу, голови Окружних Відділів й члена Головної Ради. Участь в річних зборах Відділів, а акінці і в засіданнях членів Управ Відділів та часті телефонічні розмови із секретарями, головами Управ і Контрольній Відділі держать нас в постійному контакті й поінформованості. Знову річні збори і організаційні наради союзного активу в Окружному Комітеті Відділів нагадують нам наші щорічні наради Головного Уряду. Змістом тих зборів, засідань і нарад є звітність про здійснення попередніх організаційних завдань і обговорення напрямних плану праці, а зокрема, організації нових членів.

Національно-громадська активність позначається членством ОКВВідділу у місцевому Відділі Комітету Українців Канади і участю наших делегатів у праці поодиноких секторів. Крім цього немало зкремх завдань здійснюється в окремих делегатських установах і комітетах, в яких і нам доводиться співпрацювати.

Звичайно буває, що наші Відділи заіснували й діють при церковних громадах і національно-громадських організаціях тож і провід таких Відділів є тісно пов'язаний із всестороннім життям тієї громади чи організації. Ми свідомі того, що в результаті хронічної нестабільності в самоуправній і політичній адміністрації провінції послабилась економіка, поглибилась рецесія, збільшилось безробіття та чим раз виразніше унаглядається стремління фіналізувати, від років, поширювання ідеї усамостійнення. Хто, як хто, але наш нарід пам'ятає, бо пережив подібне явище національно політичних і соціальних перемін і через спричинення тих перемін дуже дорого заплатив. Найявним доказом того нехай послужить мені відношення плану побудови „Дому Молоді“ і, невикористання призначеної УНСОУ поважної гіпотки. Це й спричинило в нашій Окрузі послаблення суто організаційної діяльності, що вже третій рік під ряд виказує хоч й невисокий, але все ж таки дефіцит в чисельному стані членів. У результаті повоинного, Управ ОКВВідділів позбавлена грошових засобів, що є перешкодою нашої участі в многогранному орг. житті на терені нашої діяльності.

Місцевий Відділ КУКанади організує студійну конференцію у червні, яку підготують три окремі Комітети, їхньою головною темою буде: „Збереження та розвиток української культури в Канаді“, із специфічним углябленням українців у Квебеку. Безперечно, що члени УНСОУ є на передових позиціях в трьох названих Комітетах, але участь ОКВВідділів, як координаційної громадської одиниці є обов'язкова. Моя особиста активність з титулу посту члена Головної Ради здійснювалась участю в річних нарадах Головного Уряду і в Союзному дні, в рамках Українського Національного Фестивалю в Давфін в Манітобі й принагідну участь в конференції етнічних братських союзів в ЗСА в Пітсбургу. При нагоді річних нарад і Союзного Дня в Давфіні я брав активну участь в нарадах Українського Національного Фестивалю в Давфін в Манітобі й принагідну участь в конференції етнічних братських союзів в ЗСА в Пітсбургу. При нагоді річних нарад і Союзного Дня в Давфіні я брав активну участь в нарадах Українського Національного Фестивалю в Давфін в Манітобі й принагідну участь в конференції етнічних братських союзів в ЗСА в Пітсбургу.

На „Союзівці“, під час річних нарад я брав активну участь в окремих Комісіях: в новоствореній організаційній в ролі заступника голови, фінансовій в ролі секретаря і спортивній, як речник Канади.

Я використовував усі інші можливі нагоди, щоб ім'я УНСОУ належно й гідно зарекомендувати. Будучи в Буенос Айресі в Аргентині на посвяченні пам'ятника Тарасові Шевченкові я зложив від ОКВВідділів привітальне письмо і пожертву від ОКВ і від себе. На 50-річчя УВУ привітав ректора проф. д-ра В. Янева і від ОКВ зложив привітальне письмо.

Моя національно-громадська активність крім союзної бо й така, сама по собі, є національно-громадською, а також многогранною.

Як член ширшої ради КУК я мав шану репрезентувати нашу громаду в Українським Національним Фестивалі в Давфіні і на посвяченні пам'ятника Т. Шевченкові в Буенос Айресі. Ідучи до Давфину Президія Відділу КУК поручила мене, мейорів міста Мотреллю Жанові Драпо, бути його особистим репрезентантом на УНСФестивалі і зложити писемний привіт.

Праця в Пласти в Пластиріні загалом, а зокрема 12 років на відтинку організації фінансів й три роки на посту голови Статичної Ради була відзначена статичним збором призначення почесного члена Статичної Старшини в ролі організації і фінан.-господарського дорадника. На пропозицію Статичної Старшини Крайовий Платовий З'їзд надіслав мене другим пласт. сеньйорським відзначенням. Я мав також шану з пл. сен. Е. Гуцуляком репрезентувати Плат в Канаді на посвяченні пам'ятника Т. Шевченкові. Напередодні виходу я зайняв збірку пожертв на пам'ятник, що принесла понад сімсот доларів і сам зібрав в тій сумі \$380.

Після успішної кампанії збірки фондів на видання ЕУ-2, що й тепер викінчується справа в плат, яку веде філія Патронату НТШ в Сарселі і яку я очолюю.

Від часу закінчення і організування Ради Укр. Гром. Організації за Патріархат УКЦеркви я виконую пост заступника голови і функцію організаційного референта. В добі існування СКВУ, УККА і КУК та інших крайових і центральних установ із докладним зазначенням діяльності в країнах поселення та всеобнімачим станом нашого організаційного життя, чи не було б доцільним покликати до життя ряд студійних комісій, або передати повністю чи частинно такі функції вже існуючим і доповнити новими на час двох років до ХХХІІ Конвенції, для докладного прослідження діяльності братських союзів в царні многогранного життя.

Перевести розслідує студії спитів, а власне відповіді й пропозиції окремим особам індивідуально і збірно по ор-

ганізаціях і установах відносно ролі братських союзів у загальному масштабі організаційного життя в діаспорі. Відносно суто забезпечення завдань вивчити всі можливі роди грамот, що можуть зацікавувати кожного.

Вивчити сектор суспільно-допоміжний з введенням привіт для старших віком членів братських, навіть, на співуділовій базі.

Провірити всі можливі поліпшення в праці Союзівців, як готельно-побутової і культурно-відпочинкової та виховно-вишкільної установи і уцільнення економіки з прямунанням до самовистачальності.

Проаналізувати працю видавничого сектора під аспектом служби союзів, членам і громаді та всьому народові. Встановити форму і зміст (вартість), розчислення взаємних послуг, хоч би й за критерієм собівартості, що причиниться до устійнення чіткості в бюджетуванні.

Розглянути організаційно-структуральну побудову в тростунності з точним розмежуванням прерогатив та прав і обов'язків, у координації праці всіх зген організацій. Змодернізувати форму кваліфікації вибору делегатів на Конвенції та виборів провідних і контрольних органів. Уточнити форму статизації і змісту статуту й правилників в урядових мовах.

Застановитись над реорганізацією форми збірки членських влат та комасцією малих числом членів і близьких собі віддаленням Відділів та впровадженням окремих фінан. секретарів і організаторів при ОКВ.

Установити які користі приносить нам співпраця із Братськими Союзом інших етнічних груп.

Вивчити доцільність організування союзної молоді й жінок, не загдуваючи про мужчів.

За нами 78 років організаційного досвіду в розв'язці преріжних проблем та пошукуванні все нових та кращих шляхів, щоб досягнути мету. Останніх 25 років позначились надзвичайними переминами дотеперішніх осягів і введенням нових примінь з метою здобути якнайбільше користей — при найменшій затраті коштів, тобто фізичних і матеріальних вартостей.

Подобаю, щоб на зустріч 80-річчя Батька Союзу ми ввели його, не лише до модерного дому, але й оновили його та модернізували, відмолили його всіма засобами, щоб він був здібний і гідний приготувати організаційну моральну й матеріальну базу та величю й достойно зустріти своє сторіччя.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО ТАРАСА ШПИКУЛИ

Після одного року праці — ми знову зішлись на Річне Засідання Головного Уряду Українського Народного Союзу, щоб скласти наші звіти, провітрити стан зросту, руху і майна нашої організації, а також випрацювати плани на бжучий рік і подбати про дальший розвиток нашої установи. Мою союзову працю у звіттовому, 1971 році я виконував так, як в попередніх роках, маючи все на увазі добро і зріст дорогої організації, в котрій я є членом ще від 1922-го року, секретарем 221 Відділу УНС від 1931-го року, а головним урядником від 1933-го р.

Як член Управи Окружного Комітету Відділу УНСОУ в Чикаго я брав участь у всіх зборах і засіданнях цього Комітету та в міру потреби ставався допомагати йому в праці. У минулому році наша союзова громада в Чикаго понесла важку втрату, помер визначний громадський і союзний діяч бл. пл. проф. Іван Михайлович, залишаючи по собі загальний жал серед нашого громадянства. Покійний був понад 15 літ касиром 221-го Відділу УНСОУ та членом Дирекції Дому Відділів УНСОУ в Чикаго, в який кільканадцять літ займав становище заступника передсідника. Він також був головою Управи Окружного Комітету Відділів УНСОУ в Чикаго протягом двох років.

У травні (24 до 28) 1971 р. брав я участь в Річній Засіданні Головного Уряду УНСОУ на „Союзівці“.

Старшинам Окружного Комітету Відділів УНС в Чикаго 14-го травня відбулися організаційні збори з участю головного секретаря УНС д-ра Ярослава Падоху і обл. організатора Євгена Репетю.

1-го травня 1971 р. брав я участь у бенкеті, що його влаштував окремий Громадський Комітет в Чикаго для відзначення 50-річчя Українського Вільного Університету в Мюнхені, репрезентуючи на ньому УНСОУ. 22-го липня я зустрівся з головним передсідником УНС п. Йосипом Лисогором і гол. касиром, покійним Петром Пудилом й разом з ними оглянув реальність, пропоновану на „Союзівці“ для західних стеїтів.

17-го серпня з доручення Головної Канцелярії переїхав я разом з Церковним Комітетом парохії св. Володимира і Ольги в Чикаго в справі моргеджової позички на будову церкви. В подібній справі уділення позички на розбудову оселі „Самодопомоги“ в Равні Лейку, Іллі, їдзний я з головним передсідником П. Лисогором та представниками тієї установи 2-го вересня, щоб оглянути цю реальність. Організаційні збори Окружного Комітету Відділів УНС в Чикаго відбулися 24-го вересня, на котрих був прийнятий гол. передсідник, п. Йосип Лисогір, який реферував організаційні союзні справи.

6-го листопада відбувся бенкет в пошану членів Клубу Заслужених Союзівців, котрі протягом останніх 10-ох літ зорганізували до УНСОУ не менше як 25 членів річно. Ними були 3 союзівці пл. Семків Михайло, Ткачук Микола і я. Нас відзначили почесними грамотами УНСОУ та зом'ячними годинниками, що їх з рамени Головного Уряду передав нам гол. секретар д-р Ярослав Падох. 5-го грудня брав я участь у прийнятті для гол. прем'єра Ярослава Падоху, а 12-го грудня у святкуванні 10-річчя спаді св. Николія в Чикаго, репрезентуючи Український Народний Союз.

Чикагська Округа УНСОУ в звіттовому році стала знову першом між Окрутами УНС ЗСА і Канади, придбавши велике признание і подяка всім тим, що причинилися до цієї успішної праці в нашій Окрузі.

(Продовження буде)

Провідник чілійських комуністів погромує

Сантьяго. — Генеральний секретар комуністичної партії Чиле Луїс Корвалан виступає з промовами в різних містах і погромує опозиції, що її нібито „змече чілійський народ“ у наступних парламентарних виборах, що відбудуться у березні. Виступаючи в Сантьяго, Корвалан, який недавно повернувся з поїздки до Москви, закликав „обернути передвирбачу кампанію в політичну битву про-

ти тих, хто хоче повернути назад колесо історії“. Корвалан закликав голосувати за комуністичних кандидатів, бо в протилежному випадку — залякував він, — „у Чиле може настати горожанська війна“.

Московські газети подають пирокі повідомлення про виступи президента-марксиста д-ра Алланда, але ще більше уваги привертають Л. Корвалану.

ПАМ'ЯТІ
ВЛАДИНИ-ЧОЛОВІКОЛЮБЦЯ

29-го червня мин. року згинув трагічно Пресовський Владика Іван Стах. Навіть із цієї довшої віддалі часу тяжко усвідомити собі ту велику втрату, яку понесла наша Церква з передчасним відходом із цього світу Архирея, якого можна назвати найкращим послідовником Христа Спасителя Чоловіколюбця. Покійний Владика Іван, старіючись у віці йти слідом Христа теж був великим Чоловіколюбцем, якщо такого терміну через аналогію сміливо примінити до його особи.

Ще всі ми ніби, навіть після відходу довгого часу від його смерті приголомшені тим фактом, що доброго Владика Івана немає в живих. І хоча кожна українська душа, що колинебудь мала нагоду зустрічатися чи чути про Покійного Владика, відчувало по тій великій втраті невисказаний біль, то все ж щодня перспектива часу дає змогу побачити і зрозуміти відсутність Покійного.

Владика Іван, хоча як багато натрудився для Церкви на різних постах, як священик, як єпископ, він ставив щодня перші кроки в архирействі. Він ще не мав часу ні змоги вилізти своїх тадашніх, як Архирей, ні вповні розвинути своїх крил Наслідника Христових Апостолів, так як він це розумів і хотів поставити засади Христової Євангелії — єдиною доктриною свого архирейства.

І тут саме — оцей трагізм його передчасного відходу і тим самим втрату для нашої Церкви.

Згадуючи св. п. Владика Івана, робимо це не тому, щоб його величати, цього йому не потрібно, бо він налевоно вже має найвищу похвалу й нагороду від свого Творця, якому служив вірно, віддано.

Пішемо про покійного Владика Івана, щоб ми пізнали правдивого священика, в якому крім служби Господеві, та служби своєму ближньому згідно із Господньою заповіддю — не було більше ніяких цілей у його відносно короткому житті.

Покінчивши бізнесовий гайскул, одбравши знаменито пам'яттю, він міг піти по лінії комерційної кар'єри, яка в Америці, з найбільшоплатною. Він пішов за голосом Христа, пішов служити своїй Церкві, своєму народові. Не звважаючи на брак в підготовці до богословських студій, він в Інсбруку, де треба було знати дві чужі мови, латинську і німецьку, він вже під кінець академічного року кінчив із відзнакою оцінками, опанувавши їх бездоганно. Після закінчення студій тодішній Ординарій нашої Церкви в ЗСА Віпресов. Константин, висвятив побожного і талановитого Івана Стаха на священника і наділяв його постійно довір'ям чи то пославши його майже без ніякого душпастирського досвіду на парафію в Мінеаполіс і Чикаго, де він зобов'язався відразу любов'ю серцем вірних, чи назначуючи його своїм секретарем, чи вікни висилаючи його, як опікуна єпархії в Європі, з осідком в Мюнхені.

На цьому пості покійний Єпископ Стах працював, як представник нашої Церкви, що створила Український Католицький Допомоговий Комітет під проводом Віпресов. Амвросія Сеннішина, з осідком в Стемфорд — шість років.

Тих шість років — це безперервний ланцюг діл милосердя нашим скитальцями, які докочували з такою любов'ю і посвятою, що це увійшло майже у приповідку: «Добрята, як о. Стах». Хто згадує інтервенції, поїздки до різних американських чи англійських властей, щоб залегалізувати якусь нашу існуючу, дістати ліценцію, приписати в консулаті справу вилуку чи усунути трудності, яких стільки вороги наших вітківачів на кожному кроці підсудили американським властям, щоб робити угодності нашим людям.

У записках покійного вже президента УНР в екзилі в-ра Витвицького чи пок. посла Василя Мудрого, голови ШУБЕ, напевно знахо-

бл.п. Владика
Іван Стах

диться не одна добра згадка про покійного Владика Івана, який допомагав тим чільним провідникам у не одній скруті справи.

Майбутній історик нашого великого ісходу після другої світової війни не зможе написати цієї історії, не згадавши великого вкладу в рятування і допомогу нашій еміграції пок. Владика Івана Стаха. Скільки Покійний роздав грошей зі своїх скромних засобів, дуже часто з особистих приділів харчу чи одягу! Хоча стало зайняти, о. Іван Стах все ще знаходив час на душпастирську працю серед вірних. Особливо опіку він отримав з наших студентів, які мешкали на Фірі Шуле, для яких він став не тільки душпастирем, але й приятелем. Спершу в час довгої недури не забув духовника студентства о. Василя Мельника, а відтак, після його смерті, о. Іван Стах прийняв на себе добровільно додатковий обов'язок нести духовну опіку нашій студентській молоді. Попри чисто духовну опіку він дбав теж про матеріальні засоби наших студентів, висидуючи їм через NCWC приділи харчів чи допомагаючи з своїх скромних засобів. Студенти полюбили о. Стаха і горнулися до нього, бо кожний відчував в ньому щирого друга, готового кожноразом допомогти.

Ця приязнь між нашими кол. студентами в Німеччині тягнулася до останніх днів життя Владика вже на території Америки. Де він тільки не з'явився б, заради збиральних довок його давні знайомі, вітаючись з ним, як з кимось із найближчої родини, згадуючи часи з-перед двадцяти і більше років.

Покійний Владика мав особливе співчуття для всіх покривджених і хворих, тих, що залишилися були в Німеччині. Не один отримав ліки за його стараннями, а дуже часто і за його власні гроші. Робив він це з мотивів християнської любові ближньому.

Працюючи з покійним Владиком Іваном від 1953 року день-в-день, автор цього допису має нагоду добре пізнати цю шляхетну душу, яка горіла бажанням наслідувати Христа в щоденному житті. Не раз і не два можна було почути від нього: «Ісусе Христос, Сам Бог, каже нам помагати ближньому. Сам Христос прощає тим, що Йому робили кривду, а ми, люди, не хочемо того робити».

Покійний Владика Іван болів всіми недоліками нашого церковного і громадського життя. У нього було єдине бажання, щоб ми всі спільно, в дузі християнської любові брат до брата, чиморішше вилічили наболілі рани та спільними силами працювали для відродження нашої Церкви. Він мріяв про те, щоб колись поїхати в Україну й понести туди слово Христової Правди для нашого народу. Він щиро любив все, що рідне, рідну пісню, традицію, рідний обряд. Він перш за все любов'ю душпастирствовав і тому дуже часто повторяв: «Я найкраще хотів би мати якусь маленьку парафію».

З трагічною смертю Владика Івана наша УКЦерква понесла болючу втрату. Своїми прикметами ума та шляхетної душі, вступивши в архирейський сан, він міг би не одне зерно християнської любові посіяти в серцях наших вірних, бо на тому відстанку живно таке велике, а робітників так мало.

Василь Ленчик

Рециталь музичних творів Ярополка
Ласовського

Тисячліттями роками де-буть молодіжний скрипаль Ярополк Ласовський в Літературно-Музичному Клубі в Нью-Йорку. Оскільки пригадує програма обіймала, між іншими, твори Баха (соната), Моцарта (соната) та Бетговена. Технічно та під оглядом інтерпретації, молодіжний, несповна двадцятилітній Ласовський був високо завантаженою: тон його скрипки був чистий, глибокий, співучий.

В міжчасі з'явилися нотатки про його композиторську діяльність, що він покінчив консерваторію, дістав диплом магістра з музики та працює над докторатом в Колумбус університеті в Огайо. І тому я, який допомагав тим чільним провідникам у не одній скруті справи, не згадавши великого вкладу в рятування і допомогу нашій еміграції пок. Владика Івана Стаха. Скільки Покійний роздав грошей зі своїх скромних засобів, дуже часто з особистих приділів харчу чи одягу! Хоча стало зайняти, о. Іван Стах все ще знаходив час на душпастирську працю серед вірних. Особливо опіку він отримав з наших студентів, які мешкали на Фірі Шуле, для яких він став не тільки душпастирем, але й приятелем. Спершу в час довгої недури не забув духовника студентства о. Василя Мельника, а відтак, після його смерті, о. Іван Стах прийняв на себе добровільно додатковий обов'язок нести духовну опіку нашій студентській молоді. Попри чисто духовну опіку він дбав теж про матеріальні засоби наших студентів, висидуючи їм через NCWC приділи харчів чи допомагаючи з своїх скромних засобів. Студенти полюбили о. Стаха і горнулися до нього, бо кожний відчував в ньому щирого друга, готового кожноразом допомогти.

Основною рисою музики записаних творів, це меланхолія і драма, так характерна українській музиці, на якій покладає свою печать вікова неволя і неволя нашого безталанного народу. Хоч музика Ласовського не оперта на народних мотивах (як наприклад музика Лисенка і інших до Коса Анастасовського включно), зворована на західній музиці, а не раз і нагадує стиль Ріхарда Штрауса «Савальоме», зокрема у вокальних піснях, всеж така вона суто українська в характері. З огляду на те, що Ярополк Ласовський говорить так талановито музичною мовою, зрозуміло своїми засобами для зах. світу, він має всі дані при наполегливій праці впровадити українську музику на міжнародні естради, що досі вдалося лише Леонтовичеві з його «Щедриком».

Я. Ласовський записував нам, кілька менших форм, які звучать тематично в одну цілість («Триптих», Тренодіа або Голосина на смерть Алли Горської), Будова його тогати радше оригінальна, не класична, у формі скороченого ронда з контрастними темами і темпом. Ласовський, відкидаючи класичну форму тогати XIX століття (Шуман), розвивав радше форму тогати прийняту в XVII і XVIII століття, коли писано тогати у вільній імпровізованій формі, близькій до прелюді або фантазії. Класична форма тогати, поповненої віртуозістської п'єси не допускає повільних перелітків, а Ласовський відволікає в тому респекті традиції XVII століття.

Рідкими в музичній літературі є пісні на голос скрипки без аккомпаніменту мультитонального інструменту (фортепія, орган) чи оркестри, такими є мініатюри до слів Гаврилюка. Тут музика часто програмує, ілюструючи зміст поезії. Вільним твором з музичної ілюстрації до короткотривалого фільму Миколи Куліша «На всіх годинах світу».

Музика назагал відповідає темі фільму, за

винятком сцен в церкві. Ефективно з ужитий рівномірний ритм биття серця, який випливає несподіваного нещастя, при букулічній сцені, що попереджують жвавий землетрус в Баха (соната), Моцарта (соната) та Бетговена. Технічно та під оглядом інтерпретації, молодіжний, несповна двадцятилітній Ласовський був високо завантаженою: тон його скрипки був чистий, глибокий, співучий.

В міжчасі з'явилися нотатки про його композиторську діяльність, що він покінчив консерваторію, дістав диплом магістра з музики та працює над докторатом в Колумбус університеті в Огайо. І тому я, який допомагав тим чільним провідникам у не одній скруті справи, не згадавши великого вкладу в рятування і допомогу нашій еміграції пок. Владика Івана Стаха. Скільки Покійний роздав грошей зі своїх скромних засобів, дуже часто з особистих приділів харчу чи одягу! Хоча стало зайняти, о. Іван Стах все ще знаходив час на душпастирську працю серед вірних. Особливо опіку він отримав з наших студентів, які мешкали на Фірі Шуле, для яких він став не тільки душпастирем, але й приятелем. Спершу в час довгої недури не забув духовника студентства о. Василя Мельника, а відтак, після його смерті, о. Іван Стах прийняв на себе добровільно додатковий обов'язок нести духовну опіку нашій студентській молоді. Попри чисто духовну опіку він дбав теж про матеріальні засоби наших студентів, висидуючи їм через NCWC приділи харчів чи допомагаючи з своїх скромних засобів. Студенти полюбили о. Стаха і горнулися до нього, бо кожний відчував в ньому щирого друга, готового кожноразом допомогти.

Основною рисою музики записаних творів, це меланхолія і драма, так характерна українській музиці, на якій покладає свою печать вікова неволя і неволя нашого безталанного народу. Хоч музика Ласовського не оперта на народних мотивах (як наприклад музика Лисенка і інших до Коса Анастасовського включно), зворована на західній музиці, а не раз і нагадує стиль Ріхарда Штрауса «Савальоме», зокрема у вокальних піснях, всеж така вона суто українська в характері. З огляду на те, що Ярополк Ласовський говорить так талановито музичною мовою, зрозуміло своїми засобами для зах. світу, він має всі дані при наполегливій праці впровадити українську музику на міжнародні естради, що досі вдалося лише Леонтовичеві з його «Щедриком».

Я. Ласовський записував нам, кілька менших форм, які звучать тематично в одну цілість («Триптих», Тренодіа або Голосина на смерть Алли Горської), Будова його тогати радше оригінальна, не класична, у формі скороченого ронда з контрастними темами і темпом. Ласовський, відкидаючи класичну форму тогати XIX століття (Шуман), розвивав радше форму тогати прийняту в XVII і XVIII століття, коли писано тогати у вільній імпровізованій формі, близькій до прелюді або фантазії. Класична форма тогати, поповненої віртуозістської п'єси не допускає повільних перелітків, а Ласовський відволікає в тому респекті традиції XVII століття.

Рідкими в музичній літературі є пісні на голос скрипки без аккомпаніменту мультитонального інструменту (фортепія, орган) чи оркестри, такими є мініатюри до слів Гаврилюка. Тут музика часто програмує, ілюструючи зміст поезії. Вільним твором з музичної ілюстрації до короткотривалого фільму Миколи Куліша «На всіх годинах світу».

Музика назагал відповідає темі фільму, за

винятком сцен в церкві. Ефективно з ужитий рівномірний ритм биття серця, який випливає несподіваного нещастя, при букулічній сцені, що попереджують жвавий землетрус в Баха (соната), Моцарта (соната) та Бетговена. Технічно та під оглядом інтерпретації, молодіжний, несповна двадцятилітній Ласовський був високо завантаженою: тон його скрипки був чистий, глибокий, співучий.

В міжчасі з'явилися нотатки про його композиторську діяльність, що він покінчив консерваторію, дістав диплом магістра з музики та працює над докторатом в Колумбус університеті в Огайо. І тому я, який допомагав тим чільним провідникам у не одній скруті справи, не згадавши великого вкладу в рятування і допомогу нашій еміграції пок. Владика Івана Стаха. Скільки Покійний роздав грошей зі своїх скромних засобів, дуже часто з особистих приділів харчу чи одягу! Хоча стало зайняти, о. Іван Стах все ще знаходив час на душпастирську працю серед вірних. Особливо опіку він отримав з наших студентів, які мешкали на Фірі Шуле, для яких він став не тільки душпастирем, але й приятелем. Спершу в час довгої недури не забув духовника студентства о. Василя Мельника, а відтак, після його смерті, о. Іван Стах прийняв на себе добровільно додатковий обов'язок нести духовну опіку нашій студентській молоді. Попри чисто духовну опіку він дбав теж про матеріальні засоби наших студентів, висидуючи їм через NCWC приділи харчів чи допомагаючи з своїх скромних засобів. Студенти полюбили о. Стаха і горнулися до нього, бо кожний відчував в ньому щирого друга, готового кожноразом допомогти.

Основною рисою музики записаних творів, це меланхолія і драма, так характерна українській музиці, на якій покладає свою печать вікова неволя і неволя нашого безталанного народу. Хоч музика Ласовського не оперта на народних мотивах (як наприклад музика Лисенка і інших до Коса Анастасовського включно), зворована на західній музиці, а не раз і нагадує стиль Ріхарда Штрауса «Савальоме», зокрема у вокальних піснях, всеж така вона суто українська в характері. З огляду на те, що Ярополк Ласовський говорить так талановито музичною мовою, зрозуміло своїми засобами для зах. світу, він має всі дані при наполегливій праці впровадити українську музику на міжнародні естради, що досі вдалося лише Леонтовичеві з його «Щедриком».

Я. Ласовський записував нам, кілька менших форм, які звучать тематично в одну цілість («Триптих», Тренодіа або Голосина на смерть Алли Горської), Будова його тогати радше оригінальна, не класична, у формі скороченого ронда з контрастними темами і темпом. Ласовський, відкидаючи класичну форму тогати XIX століття (Шуман), розвивав радше форму тогати прийняту в XVII і XVIII століття, коли писано тогати у вільній імпровізованій формі, близькій до прелюді або фантазії. Класична форма тогати, поповненої віртуозістської п'єси не допускає повільних перелітків, а Ласовський відволікає в тому респекті традиції XVII століття.

Рідкими в музичній літературі є пісні на голос скрипки без аккомпаніменту мультитонального інструменту (фортепія, орган) чи оркестри, такими є мініатюри до слів Гаврилюка. Тут музика часто програмує, ілюструючи зміст поезії. Вільним твором з музичної ілюстрації до короткотривалого фільму Миколи Куліша «На всіх годинах світу».

Музика назагал відповідає темі фільму, за

Заклик СФУЖО до українського
жіноцтва у вільному світі

У переломових хвиликах 1948 р. коли всі українські землі опинилися під більшовицькою окупацією українське організоване жіноцтво — ведене великим почуттям відповідальності — з ініціативи Союзу Українок Америки скликало Світовий Конгрес українського жіноцтва у Філадельфії, у висліді якого створено Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій (СФУЖО). Головною ціллю СФУЖО поставила «об'єднання ді українського жіноцтва і підтримку визвольних змагань українського народу. Віднаючи 25 літ існування СФУЖО — Пленарна Сесія Ради СФУЖО, що відбулася у листопаді 1972 р. у Філадельфії, проголосила 1973 р. ювілейним роком СФУЖО.

На протязі 25 років діяльність СФУЖО проходить в двох площинах: внутрішньо-організаційному і зв'язках. Великим осягом у внутрішньому секторі є те, що Федерація об'єднала у своїх рядах майже всі жіночі організації в 11 країнах світу, а саме 18 складових організацій (на останній Сесії присутні до СФУЖО: Об'єднання Українських Православних Сестричів у ЗСА і Об'єднання Жінок Просвіти в Аргентині), разом понад 25,000 членів, встановили ідеологічні основи своєї дії на всесвітньому загальнонаціональному принципі. У зовнішньому секторі СФУЖО навізала зв'язки з етнічними групами в країнах нашої поселення та з міжнародними жіночими організаціями. В останніх роках СФУЖО розгорнула діяльність в обороні українського народу, виготовляючи меморіали й елябрати, що їх вилало до відповідних міжнародних чинників при ООН і до Міжнарод. Червоного Хреста. Як світова центральна українських жіночих організацій СФУЖО тісно співпрацює із Світовим Конгре-

сом Вільних Українців — ан-передуючи постання його на 20 років.

Із нагоди 25 літ звертає-мося до вас, українські жінки, розкинуті по цілому світі: Ставайте в організовані ради, допоможіть нам сполучити велике зобов'язання перед українським народом, перед нашими дітьми. Розкинуті по цілому світі, гуртуймося в наших організаціях, бо тільки в єдності, солідарності й дисципліні — наша сила. У країнах, де існують жіночі організації — координуйте працю — голов-но в ділянці оборони прав української людини. У країнах, де немає українських жіночих організацій, гуртуйтеся і творіть жіночі товариства. СФУЖО вам допоможе у цьому ділі.

До вас, складові організації звертаємося із проханням — відзначити 25-літній існування нашої Федерації відповідними актами, як такої створення Ювілейного Фонду, призначеного на оборону прав поневоленої і задушеної української людини.

До тебе, українська молодь, звертаємося окремим закликом, бо ти майбутнє України. Українська молодь на різних землях веде затишну боротьбу за право на свою релігію, мову, культуру. Допоможіть їй тут на новому поселенні своїм новим підходом і фактивним знанням! Засуджені й заборонені по-тюрмах і лагерьх наші бра-ти і сестри кличуть до нас, щоб даремне не пропала їхня жертва, та молоде життя, що вони кладуть за кра-ще майбутнє українського народу!

До тебе, українська гро-ніть, звертаємося із закликом — підтримати в цьому ювілейному році всеціло пра-вду українського організо-ваного жіноцтва. Допомо-жіть цій ювілейній акції зробити багатим і всесторо-ним!

Головна Управа СФУЖО

У Бавнд Бруку вшановано пам'ять
Олени Теліги

В суботу 2-го грудня м.р. в приміщеннях Осередку Української Православної Церкви в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж. відбулася святкова академія, присвячена пам'яті Олени Теліги в зв'язку з 30-ю річницею її трагічної смерті. Академію підготували і влаштували молоді сестри, на чолі з головою Сестричів при Церкві-Пам'ятки в Савт Бавнд Бруку Любов'ю Шевченко.

Академію відкрили і про-водили програмою голова Головної Управи Сестричів паніатка Леся Селенна. У вступному слові паніатка задала Олену Телігу, як по-етесу і українську патріотку, революціонерку, що віро-служила своїй поневоленій вітчизні.

Першою точкою програми була Прелюдія ч. 15 і Симфонія ч. 4 Ф. Баха, що їх ви-конала на фортепіані Юрій Фізер.

Реферат про життя і ді-яльність поетеси прочитала Любов Шевченко.

Соло до слів Шевченка «Така її доля» — музика С. Заремби та до слів В. Самій-ленка «Вечірня пісня» музика К. Стеценка, виконала Людмила Костецька. При фортепіані — Лариса Пали-вода. Декламація із творів поетеси «Чоловікові», ви-конала учениця 10-ї класи Школи Українознавства при Консесторії УПЦ — Христи-на Павловська. Ніна Галіон членка церковної громади в Нью-Йорку, катедри св. Воло-димира, по 82-й вулиці і я-ка належить до ансамблю бандуристок при Школі Українознавства, виконала со-льо, під звуки бандури, «Ой

еом Вільних Українців — ан-передуючи постання його на 20 років.

Із нагоди 25 літ звертає-мося до вас, українські жінки, розкинуті по цілому світі: Ставайте в організовані ради, допоможіть нам сполучити велике зобов'язання перед українським народом, перед нашими дітьми. Розкинуті по цілому світі, гуртуймося в наших організаціях, бо тільки в єдності, солідарності й дисципліні — наша сила. У країнах, де існують жіночі організації — координуйте працю — голов-но в ділянці оборони прав української людини. У країнах, де немає українських жіночих організацій, гуртуйтеся і творіть жіночі товариства. СФУЖО вам допоможе у цьому ділі.

До вас, складові організації звертаємося із проханням — відзначити 25-літній існування нашої Федерації відповідними актами, як такої створення Ювілейного Фонду, призначеного на оборону прав поневоленої і задушеної української людини.

До тебе, українська молодь, звертаємося окремим закликом, бо ти майбутнє України. Українська молодь на різних землях веде затишну боротьбу за право на свою релігію, мову, культуру. Допоможіть їй тут на новому поселенні своїм новим підходом і фактивним знанням! Засуджені й заборонені по-тюрмах і лагерьх наші бра-ти і сестри кличуть до нас, щоб даремне не пропала їхня жертва, та молоде життя, що вони кладуть за кра-ще майбутнє українського народу!

До тебе, українська гро-ніть, звертаємося із закликом — підтримати в цьому ювілейному році всеціло пра-вду українського організо-ваного жіноцтва. Допомо-жіть цій ювілейній акції зробити багатим і всесторо-ним!

Головна Управа СФУЖО

У Бавнд Бруку вшановано пам'ять
Олени Теліги

В суботу 2-го грудня м.р. в приміщеннях Осередку Української Православної Церкви в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж. відбулася святкова академія, присвячена пам'яті Олени Теліги в зв'язку з 30-ю річницею її трагічної смерті. Академію підготували і влаштували молоді сестри, на чолі з головою Сестричів при Церкві-Пам'ятки в Савт Бавнд Бруку Любов'ю Шевченко.

Академію відкрили і про-водили програмою голова Головної Управи Сестричів паніатка Леся Селенна. У вступному слові паніатка задала Олену Телігу, як по-етесу і українську патріотку, революціонерку, що віро-служила своїй поневоленій вітчизні.

Першою точкою програми була Прелюдія ч. 15 і Симфонія ч. 4 Ф. Баха, що їх ви-конала на фортепіані Юрій Фізер.

Реферат про життя і ді-яльність поетеси прочитала Любов Шевченко.

Соло до слів Шевченка «Така її доля» — музика С. Заремби та до слів В. Самій-ленка «Вечірня пісня» музика К. Стеценка, виконала Людмила Костецька. При фортепіані — Лариса Пали-вода. Декламація із творів поетеси «Чоловікові», ви-конала учениця 10-ї класи Школи Українознавства при Консесторії УПЦ — Христи-на Павловська. Ніна Галіон членка церковної громади в Нью-Йорку, катедри св. Воло-димира, по 82-й вулиці і я-ка належить до ансамблю бандуристок при Школі Українознавства, виконала со-льо, під звуки бандури, «Ой

еом Вільних Українців — ан-передуючи постання його на 20 років.

ЗАКЛИК

ТОВАРИСТВО ЗА ПАТРИЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ
УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ
КРАЙОВА УПРАВА У ЗСА

закликає все українське громадянство, а зокрема Владика Т-ва за Патріархальний Устрій УКЦеркви, молитовно і Богослужбами вшанувати 10-річчя звільнення з совєтської каторги Первоієрарха Української Католицької Церкви Блаженнішого Кир Йосифа Сліпого.

Дня 8-го лютого 1973 р. сповняється десять років від часу прибуття Іх Блаженства до Вічного Міста — Риму.

«Через терня до зір»

18 років важкої каторги — за грати в'язничих му-рів — на допитах — тортурах слідства — скитання по без-крайних просторах Сибіру, тундрі й тайги — у шахтах за по-лярним колом, холод і голод — любові і наркоти — душев-ної муки — це та безодня страждань, що їх терпеливо і не-аломно переносив продох довгих 18 років Первоієрарх УКЦеркви.

Чудесне звільнення та поворот у вільний світ, які поч-започаткували нову добу в житті УКЦі і народу, не зми-нили душевних тернів, прикроїсть і глумів.

Твердою холодою, непохитно йде наш Первоієрарх до наміченої мети, що й на ім'я:

— ЄДНІСТЬ ЦЕРКВИ І НАРОДУ

— ПОМІСНІСТЬ І ПАТРИЯРХАТ

де єдиною запорукою вдержання самобутності УКЦі в он-ість віри у різноманітності обрядів, це сила Вселенської Церкви.

Миряни УКЦеркви! У цей святочний день об'єднаймо-ся всі біля Нашого Патріарха! Жертовно молитай і Святи Причасті в наміренні Іх Блаженства Кир Йосифа Сліпого. Своєю ділами стараймося хоч частинно сплатити наш мо-ральний довг тому, що своїми муками записав Українську Церкву золотими буквами в історії Вселенської Церкви. Пам'ятаймо, що «через терня до зір» це дорогою, на-яким мусимо йти, коли не хочемо безслідно й несповна-ти на себе, залишаючи рідний край.

За Крайову Управу:

Д-р Миколас Навроцький, голова Д-р Леонід Рудницький, секретар

Франко-українська приязнь у Квебеку

Недавно Аленександр Ла-го, світової слави мистецт-ри на гітарі сказав, що для нього найціннішою річчю у світі є приязнь. Андре Лі-шер, відомий журналіст, у-важає, що любов немає та-кої сили, як щира та довго-тривала приязнь. Ми всі, які пережили життєві зале-пади та піднесення пого-дж

НЕВДАЛІ ПОРІВНЯННЯ
І ШЕ ГІРШІ ВИСНОВКИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

грунтовував своє розуміння „демократичності“ ССР, порівнюючи Україну з американськими штатами — Техасом чи Пенсильванією, — ми хочемо звернути увагу на те, що А. Вілінський з ляхівської України, роблячи свої висновки, цілком „забув“ про існування 17 статті конституції ССР, яка виражає і безпосередньо передумовою, що „за кожним союзом республіки зберігається право вільного виходу з ССР“. Мусить бути ясним для кожного, що коли конституція держави того типу, який формально є ССР, передбачає таке право за складовими частинами союзу держави, то якщо вже не безпосередньо, то посередньо треба прийняти, що громадяни даної складової частини союзу держави мають право перевести в життя конституційну постанову, щоб відокремитися від ССР.

Як можна, маючи перед собою постанову „основного закону“ (конституції) держави, говорити про „принципову неможливість інтегральності ССР“ всіми тими, хто, спираючись на постанову конституції, змагається за відокремлення від ССР? Як можна в такій ситуації говорити про „незаконність“ намагань відокремитися від ССР? Очевидно, ми не обговорюємо тут про фактичний стан у підсоветській дійсності, а про формальний аспект проблеми як такої, тобто в тому самому аспекті, з яким до неї підходить А. Вілінський.

Як видно, автори різних

З ЛЮТОГО ДО РЕДАКЦІЇ:

3-ІН, А НЕ 4-ІН
УНІВЕРСАЛ

У „Свободі“ ч. 13 від 20 січня 73 на першій сторінці заміщена фотографія, а під нею підпис, що це „проголошення IV-го Універсалу 22-го січня 1918 р.“. Тут є помилка, бо на фотографії є проголошення не IV, а III-го Універсалу. Четвертий Універсал було проголошено 0.25 година 25 січня 1918 р. не на площі, а на Малій Раді в приміщенні Центральної Ради і більше ніде не був проголошений, а оголошення спеціальними афішами, оригінал однієї з них маю у своєму архіві. Свідком того проголошення був і тому добре знаю чого подію.

В. Філонюк

ліки з американськими штатами, з чим зустрічаємося в А. Вілінського, може викликати тільки здивування, бо йдеться про різні типи держав. Конституція ЗСА не має статті, яка була б відповідником статті 17 советської конституції, що є засадою конституційного порядку. Це одне, а друге, А. Вілінський повинен би знати, що в ЗСА кожен громадянин може вільно і без ніяких перешкод вести пропаганду за „відокремлення Техасу“ і може творити відповідні організації. Мало того, коли б дамоу громадянської адміністрації чинили намагання в цьому ставити перешкоди і його перешкодили, то він має реальну можливість відатися до суду і оборонити своє право на свободу мови, преси, зборів. Така сама ситуація існує, наприклад, в Канаді, яка також є федеративною державою. В одній канадській провінції (Квебек) ведеться якраз тепер активна пропаганда за відокремлення від Канади, існує створена для цієї цілі політична організація, але федеральний уряд не втручається в цю справу і не ставить перешкод того роду пропаганді, хоч канадська конституція також не має такої далекоїдущої постанови, як стаття 17 советської конституції. Не говоримо вже тут, наприклад, про Британський Коммонвелт і права окремих держав в Коммонвелті, хоч власне Коммонвелт найкраще надався б для такого порівняння. Такий є фактичний і формальний стан в країнах зі справді демократичним устроєм і тому відкиньмо практичні цілі країни для „обгрунтування“ „незаконності“ змагань за відокремлення советських республік від ССР не має ніякої підстави.

Коли ж йдеться про ССР, то фактичний стан такий (і про нього А. Вілінський такий повинен знати), що не змагаючи Україну і інших націй в ССР за свої права, включно з правом на вихід з ССР, є незаконним, чи протизаконним, а протизаконним є всі ті заходи советського режиму, у висліді яких громадяни ССР не мають змоги користуватися правами, що їх гарантує конституція ССР та конституції окремих республік. Маючи це на увазі, треба сказати, що А. Вілінський з досить легкою рукою потрапив справді „основно-ключові проблеми“, не заставляючи над можливими шкідливими наслідками такого свого писання.

Роновини історичних Січневих Актів
в Сиракузах

Сиракузи, Н. Й. — У неділю 21-го січня п. р. українська сиракузька громада під проводом Відділу УККА відзначила 55-ті і 54-ті роковини історичних Актів 22-го січня 1918 і 1919 років безперервною концертною програмою, у якій взяли участь місцеві українські громади Сиракуз і місцевого американського політичного, культурного та наукового світу. Багатьом із них вручено відповідні грамоти.

Відзначення Роківини передішли Служби Військ в обох українських церквах у міській частині Сиракуз. Визволення української громади Сиракуз і Українського Народу. Гарний приклад дає сиракузька молоддь своєю організованою участю в односторонній та з прапором у Службі Військ в церкві св. Івана.

Бенкет-концерт почався співом американського гімназу у виконанні п. Дж. Ткача, та молитвою о. шамб. В. Середовича. Описав доповідь прочитав українською мовою, проф. д-р Іван Гвозда — голова Відділу УККА та попросив присутніх встати і односторонньою мовчанкою шанувати борців поляглих за волю України. Описав до почесного столу підійшли діти Школи Українства — Ліда Гвозда та Ульяна Клофас і вручили учасникам Визволення Змагань по одній рожд. З черги святочну доповідь по-англійськи прочитав мгр. М. Ткач — заступник голови Відділу УККА в Сиракузах.

Мистецьку частину розпочали учні Школи Українства ім. Лесі Українки. Діти англійської класи виступили із збірною декламацією „Ми є діти українські“, вірш М. Шербака „Ти не бачиш, Україно“ декламувала учениця IX класу Л. Жовніренко, а VII кл. збірною декламувала вірш О. Тарнавського „На могилі“.

Чоловічий хор „Сурма“ під орудою маестра С. Крука виконав дві пісні: „За рідний край“ муз. М. О. Гайворонського і „Вставай Україно“ муз. С. О. Садовського, а мішаний хор під бурою оплесків виконав три пісні: „Геть вороги з України“ муз. А. Гнатюшина, „Живи Україно“ муз. О. Гайворонського і „Засяло сонце золоте“ муз. Пилипенка-Недільського.

Відтак виступав мандоліновий ансамбль молоді СУМА під диригентурою п. В. Жмура і Е. Машталіра, кезарівниці. Програму ансамблю почала декламація І. Михайлівна п. н. „Село моє рідне“, а описав ансамбль виконав в'язанку українських народних мелодій. Усіх слухачів захопив ансамбль піснями „Карпати“ до слів Д. Луденка, муз. І. Шамо. Солю виконавала на фортеп'яні панна С. Годжак. Пісня

своїм чаром понесла слухачів на рідну землю, у гори Карпати. Виконавці нагородили повстанням та рясними орденами.

Мгр. М. Ткач розпочав програму бенкету відчитанням по-англійськи тексту IV Універсалу та підписанням Прокляття Українського Дня посадином Сиракуз Л. Александером. На той час до почесного столу підійшли з прапорами молоді СУМА, ОДУ-у і Плату. Зараз після підписання прокламції Українського Дня гримким голодом присутні відповіли „Ой у лузі червона калина“.

Під час бенкету д-р І. Гвозда знайомив святочну громаду із запрошеними гостями та представив представників Визволення Змагань.

Управа Відділу УККА отримала грамоти в обох мовах. Їх вручено учасникам Визволення Змагань і громадянам українського роду за довготривалу працю для Українського Народу, а зокрема для української громади Сиракуз і околиць.

Грамоти отримали українці: о. прот. П. Шпірук, о. шамб. В. Середович, д-р І. Подюк, д-р І. Заваликут, інж. І. Романюк, І. Пугулак, Г. Туркевич, П. Шевчук.

З американців грамоти отримали: посадином Л. Александер, Дж. Молрой — кав'ярці екзекутив, конгресмен Дж. Генлі, конгресмен В. Болл, стейтсмен Т. Ломбард, стейт асемблмен Е. Кінселла, кав'ярці легіслатор А. Стурік, д-р А. Бускарен.

Листопадові роновини в Гемпстеді

Цього року Листопадові Роновини в нашій громаді відзначено старанням місцевого Відділу УККА, що його очолює проф. Юрій Солтис.

У першу неділю листопада відсвятковано торжественні Служби Божі в українських церквах, а описав паннахиди за Героїв Листопадового Зриву. В паннахиди організовано взяла участь місцева Платова Станиця.

Святова Академія, присвячена Листопадним Подіям, відбулася в неділю 19-го листопада в залі парохіального католицького осередку.

Після американського гімну, що його проспівали присутні, під проводом проф. С. Марусевича, концерт відкрив голова Відділу проф. Ю. Солтис, та представив головного промовця — інж. Ю. Гончаренка, який і започаткував програму доповіддю українською мовою. Про: „Тло Листопадних Подій“, сам Зрив та його значення і вплив на наступні покоління“.

Мистецьку частину Академії розпочало пластове юнацтво рецитатією (В. Палош, Лідя Солтис і В. Курчак), а юначки: Л. Солтис,

— голова Комітету Поневоліт Найді, п. н. К. Рассел — директор телевізійної програми, п. О. Шеремета — один із редакторів місцевої газети „Пост Стандарт“, п. Ф. Гоффман — редактор журналу „Емпаер“, панна Е. Ваттерфелд — редакторка жіночої колонки щоденника „Геральд Джорнал“.

Із запрошених гостей були ще дві сестри-монахині — представниці президентів місцевого коледжу „Марія Регіна“, п. н. Дж. О'Коннор — кол. шеф поліції і республіканський кандидат на посадином Сиракуз, М. Репп — президент Онондага Комітету коледжу, Дж. Гленко — президент Асоціації Об'єднаних Націй стейту Нью Йорк із секретаркою п. Г. Карин, М. Юстон — представник Чамберс ов Коммерс та інші.

Вул також п. Т. Гелч — голова мандельської громади і Ф. Петрускас та дружиною — головою литовської громади, п. К. Тарнер — представник Американського Легіону 41.

Д-р І. Подюк в слові підкреслював вагу свята української громади у присутності визначних американо-українських гостей.

Свято закінчило молитвою о. прот. П. Шпірука і співом українського національного гімну. Попад 300 людей взяли участь у святі.

Відзначення роковин Української Незалежності Держави знайшли прихильний відгук у телевізійних репортажах, а також в місцевій пресі.

Мгр. Микола Дуляк, секретар Відділу УККА

В ІТАЛІ ЗАСУДИЛИ 34-річного Лячо Тота на майбутнє два роки перебування у шпиталі для умов хворих, як „небезпечно для суспільства“, — за пошкодження молотом скульптури Мікеланджело „Піста“ в соборі св. Петра 21 травня мин. року. Один з привних вів в соборі свідків того вандалського вчинку вхопив атентатника за волосся і цим перешкодив йому даліше нищення скульптури. В міжчасі відрастварували „Пісту“ майже без слідів знищення.

У МОСКВІ ОПРИЛЮДНЕНО господарський звіт за минулий рік, з якого виходить, що зменшилися загальний кравий прибуток, промислова продукція, сільсько-господарська продукція, особистий дохід і продуктивність праці. Всупереч нахвалляю Брежнєва при започаткуванні 5-тиріччя 1971-1975 — советська економіка не тільки не пішла вперед, але сильно завернула назад.

УПРАВА Т-ВА ПОДОЛІН ПРИ УВАН У НЮ ПОРКУ
з глибоким смутком повідомляє Членів Товариства і Прихильників та все Українське Громадянство, що дня 24-го грудня 1972 року відійшов від нас у вічність на 80-му році життя народжений на Подолі 1893 року

сл. п. Полновинин
МИКОЛА БИТИНСЬКИЙ

учасник Визвольних Змагань 1917-1920 р. р., на еміграції відомий мистецтвознавець, автор праць з іконографії, геральдики і поет, Голова Представництва Товариства Подолан на місто Торонто і Східно Канаду; в 40 день його смерті на хвилі екстазу наші голоси з душою про його сміху могли на канадській землі.

Щире співчуття Рідним, а Покійному Вічна Пам'ять!
УПРАВА Т-ВА ПОДОЛІН

Ділячесь суїчною відстою з Родиною і Знайомими, що у вівторок, 30-го січня 1973 року упокоїться в Босі в Белмар, Н. Дж. наша Найдорожча МАМА і БАБУНІ

бл. п.
ОЛЕНА ЛІТОВІНСЬКА
з дому БАЗИК

народжена 22-го липня 1898 р. в селі Вербиця, повіт Рогатин, Україна.

ПІРАСТАС в п'ятницю, 2-го лютого 1973 р. о год. 7-й веч. в похоронному закладі Reilly Funeral Home, Belmar, N.J.

ПОХОРОН в суботу, 3-го лютого 1973 р. о год. 9-й ранку в церкві St. Rose Catholic Church, Belmar, N.J.

В глибокому смутку:
донька — АННА ФРНІЧІЧ і чоловіком
сын — ВОЛОДИМИР з дружиною
доня — ОЛЬГА ДЖІН
сын — ТЕОДОР з дружиною
і 7 внуки

Бл. п.
МИКОЛА ГНАТИШАК

Професор середніх шкіл Захід. України, мистецтв філософії університету у Львові, Член Управи і Керівник Нумізматичного Відділу Українського Музею-Архіву в Києві.

народжений 31-го травня в Полтаві, пов. Ярмолав — помер 25-го січня 1973 р. в Гомелі, Н. Й.

Вірна Пам'ять і вічність на співітці.

ОСНОВНИК, УПРАВА і СПІВІПРИСНІК МУЗЕЮ в КИЇВІ

бл. п.
Мгра ІВАНА ДОЛИНЮКА

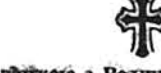
буде відправлена в середу, 7-го лютого 1973 року

о год. 8-й ранку

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА

в ЦЕРКВІ НЕПОР. ЗАЧАТТЯ П.Д.М. в ДЕТРОЙТ-ГРЕМТРЕМ, Міш.

Дружина — ЛЮБА
Сын — РОМАН і МИРОН

Ділячесь суїчною відстою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що дня 31-го січня 1973 року упокоїться в Босі наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, СЕСТРА і БАБУНІ

бл. п.
ІРЕНА з ЗАРЕМЬВ
ПОДЮК

народжена в Гемпстеді коло Льюїса.

ПІРАХИДІ — в четвер, 1-го лютого і в п'ятницю, 2-го лютого 1973 року о год. 8-й веч. в похоронному закладі п. Петра Матка в Сиракузах, Н. Й.

ПОХОРОН — в суботу, 3-го лютого 1973 р. о год. 8:30 ранку на Українському Католицькому Цвинтарі в Сиракузах, Н. Й.

Горем прибиті:
Муж — д-р ІВАН
донька — д-р ГАЛІНА з мужем д-ром СВЯТОСЛАВОМ
КЛЮКОВСЬКОМ і дочками: ХРИСТИНОЮ і УЛЯНОЮ
сестра — СОФІЯ з мужем інж. ТЕОФІЛЕМ ФРАЦІНОМ
дружина — ЗОФИЯ ЗАРЕМЬВ з рідною
Віночка і донька Родина в Україні і ЗСА

Крайова Платова Старшина
в ЗСА

ПОДАЄ ДО ВІДОМА, ЩО

ХІ-ий КРАЙОВИЙ
ПЛАСТОВИЙ З'ЇЗД

— відбудеться —

в дні 7-го і 8-го квітня 1973 р.
на Союзівці

ОРГАНІЗАЦІЯ
ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ
ОПІКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ
ВІДІЛІН В ДЖЕРСІ СІТІ і БАЙОН, Н. Дж.
запрошують Старших і Молодш. на
ЗИМОВУ ЗАБАВУ
Субота, 10-го лютого 1973 р.
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ
87 & 23rd Street, Bayonne, N.J.
Початок 8 год. веч. Оркестра „МРІЯ“
Вступ: дорослі \$2.50; молоді \$1.50.

НОВА ПРАЦЯ
Івана Світа
УКРАЇНСЬКО-ЯПОНСЬКІ
ВЗАЄМИНИ 1903-1945 Р. Р.

Історичний огляд і спостереження. В гарному містечковому оформленні книга, 408 сторінок, з яких 24 сторінки ілюстраційних матеріалів. Різноманітні та японські мови. Показники імен та географічних назв. Книга, перекладена до 16-го лютого, а для Канади до 20-го лютого, коштує в твердій обкладинці 6 дол., а опівд. 3 дол. Чекі & Money Order пропущати на адресу:
JOHN V. SWEET
P.O. Box 113, Ansonia Station New York, N.Y. 10603

ОБ'ЄДНАННЯ МІОТЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ СЦЕНИ (ОМУС)

Неділя, 4-го лютого 1973 року, о год. 5-й по пол.
Запа Ля Сеп Капедж у Філадельфії, Па.
(вул. Олм і 20-га. Вхд від 20-ї вул.)

ВЕЧІР

присвячений пам'яті визначного мистця сцени
основника і першого голови ОМУС

ВОЛОДИМИРА БЛАВАЦЬКОГО

У ДВАДЦЯТІ РІЧНИЦЮ ЙОГО СМЕРТІ

У програмі уривки з п'єс ставлених Покойним у виконанні найближчих і догодних його співробітників: В. Дітчи-Блавацького, М. Карпик, В. Дітчи-М. Дітчи, О. Рудаків, Л. Сердюк, М. Сушар, Л. Чепел, В. Мелішук, В. Пасхиря, Я. Пліт-Рудаків, В. Сердюк, М. Світос, В. Шпаларовського.

Кандидатор: С. Куріло Мист. керівник: В. Шпаларовський
Гість-фортепіан: В. Перфешанський Текст коментатора: Олег Літас
Квитки вступу: „Орion“ — Олм Норт, п. н. Дукассанд — 24-та і Врані.

Замість квітів на могилу

сл. п. інж. ТОМІ КОТИКА

складають на Ювілейний Фонд НТНІ в ЗСА:

ТОВАРИСТВО ПРИХИЛНИКІВ УНР, Балтімор	\$10.00
Д-р Олександр ЦЕРІН, Балтімор	10.00
П-ство Ірина і Микола ТРАСКА-ТЕРЗІСВ,	
Балтімор	10.00
П-ство Ірина і Олександр ТРАСКА, Балтімор	10.00
Степан РАТИЧ, Балтімор	5.00
П-ство Ольга і Антон ТРАСКА, Балтімор	5.00
Разом	\$50.00

Замість квітів на могилу

сл. п. інж. РОМАНА ГОЙДИША

складають 25.00 доларів на ім'я НТНІ в ЗСА

Проф. д-р Матвій і пані Франка СТАХОВІ

Скерттон, Па.

У пам'яті нашого Дорогого Приятеля

сл. п. інж. АНДРІЯ ВОЛОСЕНКА

складають 30.00 доларів на Фонд Катедри Українознавства у Гарварді.

Ірина НАНАСІС

А. Л. і Д. ДОВРІЯНСЬКІ

Замість квітів для Дорогого нам

сл. п. МАРІ з АЛЕКСЕВИЧ НАВЛЯК

складають 25.00 доларів на „Церкву в Потребі“

Д-р Іван і Марія ЖОВНІРОВИЧ

Замість квітів на могилу Президента Головної

Раді НТНІ

сл. п. проф. д-ра СВІГНА ВЕРТИНІОРА

складають:

Д-р Олег КОНОНЕНКО, Батонг, Н. Дж.	\$20.00
Пок. Павло ДОВРІЯНСЬКИЙ, Роквуд, Н. Дж.	10.00
на ім'я НТНІ в ЗСА	

Січневі роковини в Нассавському повіті

З нагоди Січневих роковин в повіті Нассав. На фото стоїть (зліва): Володимир Атлас, член Управління повітового Відділу УККА; д-р Іван Робертс, правничий радник УККА; Джозеф Марджіота, член сьейтсової асамблеї і голова Республіканської партії в повіті Нассав; Носіс Лісогір, головний представник УНСОУ у виконавчій віце-президент УККА, Франсіс Пурсель, посадинок Гімстеду, Юрій І. Солтис, голова Відділу УККА в повіті Нассав і Михайло Сенюк, шериф повіту Нассав.

Гімстед, Н. П. — В неділю 21 січня 1973 р. українська громада повіту Нассав відзначала Січнені Роковини величавою імпресією. Після Богослужб в церкві в наміренні Українського Народу, о год. 4-й по пол. відбувся старанням Відділу УККА повіту Нассав з його головою проф. Юрієм Солтисом бенкет з мистецькою програмою, з якого дохід призначено на Фонд Катедри Українознавства.

Залю Культурного Осередку української католицької парохії св. Володимира пращерг заповнили гості і громадяни. За головним столом засіли парохі наших церков: о. митр. Микола Чернявський з паніаткою — парох православної церкви св. Михайла Юнйондейл, о. Емілія Шараневич — парох української католицької парохії св. Володимира в Гемстеді, о. Антон Кучма з української католицької парохії у Вест Айсліп-Бабілон, голова Відділу УККА Ю. Солтис, що й проводив імпресію, адв. В. Атлас — член повітового Відділу УККА, п. Носіс Лісогір — головний представник УНСОУ і виконавчий віце-президент УККА з дружиною, представники Фонду Катедри Українознавства студент Гарварду, А. Сливко, були й американці, представники політичних організацій та адміністрації: посадинок Гімстеду Фр. Пурсель з дружиною, голова республіканської партії повіту Нассав і асамблеї Н. Марджіота та шериф пов. Нассав М. Сенюк з дружиною, поруч і гості з сусіднього Нью Йорку: адв. Робертс — правничий радник УККА, д-р Варан, д-р Кейсі, п-во Смейкі та інші.

Голова Комітету Солтис відкрив бенкет, вітаючи присутніх, а о. парох Шараневич провів молитву. Відтак дітята з молодіжних організацій: Пласту, католицького молодіжного клубу та інших, вбрали в сукні прибрані вишивкою, почали обслуговувати гостей обідом, пригостивши панями місцевим Відділу СУА ім. Олени Теліги під проводом їхньої голови З. Зарицької та імпресової референтки І. Іванів. Члени СУА приготували до цього бенкету безкоштовно все солодке печиво.

М. Курчак

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

(Значення 1 стор 2-ої)

Марка Вовчка, той давний прочитати цю розвідку Животко - Чернові, бо там знайде історію повісті про „Марусю“, частину листування та порівняння Марка Вовчка з англійською повісткою Джорджом Еллотом.

В книжці є ще й 8 оповідань, які цікаві для нинішнього читача, бо в них змальоване життя, якого сьогодні вже немає. В оповіданні „Весняний вітер“ тринадцятилітній підліток О. рідко допомагає тримати гармонію між батьком і матір'ю, бо це подружжя вже мало розбіглися.

В розділі „З моєї минулості“ автор цікаво оповідає про своє дитинство на Волині та про своє навчання в школі в Крем'янці. Це часи із перед першою світовою війною, вони тепер є вже історичним матеріалом.

Шкода тільки, що про це дуже цікаву книжку видав небагато: недобра корекція і немає навіть точного змісту. Не зазначено, де друкувалася ця а р тисна книжка.

Василь Чапленко. ДРАМАТИЧНІ ТВОРИ. Нью Йорк, 1964, ст. 307. Малюнок на обкладинці Володимира Бяласа. Друковано в Мюнхені — 500 примірників.

Книжка видана в 1964 р. та проте можна вважати її „новістю“, бо, як навівав автор на сторінках „Свободи“, пишучи про „осиротілих українських авторів“, досі ніхто ні словом не обзивався про неї в українській пресі. Для читачів „Свободи“ вона „нова“.

В книзі 9 творів, між ними три коротенькі (6, 8 і 10 сторінок), а 6 мають довготу повних п'єс: 55, 55, 43, 40, 30 і 27 ст.

Автор пише, що він „свідомо признає свої драми для читання, побудовані деякі з них, може, як „повісті“, хоч їх зрозуміла річ, можна використати й для театру. Емігрантськими, либонь, умовами можна пояснити те, що досі в театрі були „випробувані“ тільки найлегші з них — „Життя і серце“, „Пісня на Дзюбину голову“, „Святий у Львові“, „Третя сила“ й „Чий злочин“, бо решта моїх п'єс потребують складніших

КОРОТКІ ВІСТКИ

ДРУЖИНА ПОКІЙНОГО ПРЕЗИДЕНТА Ліндона Б. Джонсона сказала в Остін, Техас, що її чоловік незадовго перед смертю був повідомлений про недалеке перемир'я у В'єтнамі. Про це повідомив його телефонічно президент Річард Ніксон. П-і Джонсон сказала про це, бо багато осіб висловлювали жаль з того приводу, що покійний Президент не довів до дня перемир'я.

СЕРЕД ПОЛІТИКІВ І ГРОМАДСЬКОСТІ в Америці відбуваються жваві обговорення долі багатьох десятків тисяч дезертирів з американської армії, які втекли з війська, або взагалі уникнули військової служби незаконним шляхом, щоб не потрапити на фронт до В'єтнаму. Тепер, після підписання перемир'я, це питання набирало особливої актуальності, але погляди дуже поділені: одні виступають за амністацію для дезертирів, також тих, що втекли до Канади, а інші — за покарання таких осіб.

СЕНАТОР ГЕНРІ БЕЛМОН ІЗ ОКЛАГОМ офіційно висунув кандидатуру президента Річарда Ніксона на Нобелівську премію миру. Сенатор належить до Міжпарламентського Союзу, і тому має право виставляти такі кандидатури. Сенатор Белмон переслав свого листа з рекомендацією до Нобелівського Комітету в Норвегії.

У ФІЛІДЕЛФІЇ ТРИВАЄ СТРАЙК учителів, хоча суд наказав їм повернутися до праці. Учні публичних шкіл перебувають там поза школою вже третій тиждень. Професійну спілку вчителів буде передано до суду за невиконання суд'ю вказівки про негайне припинення страйку. Також у Сан Луїс, Міссурі, розпочався вчительський страйк, зачинений 166 шкіль.

У ПАЛАТІ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ У ВАШИНГТОНІ внесено законопроект про підвищення мінімальної зарплати платі. Тепер мінімальний зарплаток за одну годину праці є 1 доллар 60 центів — задовго мало як на сучасну дорожнечу. За законопроектом ця сума має бути підвищена до 2 долларів 10 центів за годину.

ДЕПАРТАМЕНТ ПРАЦІ ПОВІДОМИВ, що в 1972 році розміри зарплатної платі в США в середньому підвищилися майже на 7 відсотків. На відносно незначне підвищення платі, вплинула урядова політика „заморожування“. У 1971 році платі були зростаючі на 11,6 відсотка.

ГАЗЕТА „ІНТЕРНЕТІОНЕЛ ГЕРАЛД ТРИБЮН“ подала вістку про дві ідентичні операції нирок, здійснені американським хірургом Расселом Лоусоном. Тому, що нирок у тілі пацієнтів не можна було оперувати, він віддав їх, зоперував, а потім знову пришив до тіл хворих. Обидва почували себе добре, організм хворих не відкидає власних нирок, як то було при операціях із чужими серцями.

РАДА БЕЗПЕКИ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ НАРАДЖУЄТЬСЯ над скаргами африканської Замбії проти сусідньої Родезії, де править біло-расистський режим прем'єра Ісма Смита. Родезія, мовляв, висилає своїх саботажників проти Замбії, а так само біло-расистський Південно-африканський Союз вислав 4.000 своїх війська у допомогу Родезії. Замбії й інші африканські члени Ради Безпеки таурвали Британію, як вона втрутає за те, що в Родезії зберігається агресивний і невинуватий супроти чорних африканців військ.

СИМФОНІЯ „ТАРАС ВУЛЬБА“ В НЬО ЙОРКУ

Нью Йорк. — Славна Бостонська Симфонічна Оркестра виступить з концертами в Лінкольні Центрі у Нью Йорку, в залі філармонії, при 57 вулиці, поблизу площі Колумба Центр Парку. У середу 7 лютого й у четвер 9 лютого ця оркестра під диригуванням Вільяма Стенберга виконуватиме симфонічну поему Яна Чеха „Тарас Вульба“ та 5-найкоротшої опінії всіх драматичних творів в цій книжці. Дасмо тільки короткі інформації про ці п'єси, щоб читачі знали, що в цій „новій“ книзі з 1964 р. є: „Гетьманська спадщина“ — це „історична комедія“ на 3 дії. До цього твору автор взяв за мотло слова зі „Шодевінника“ С. Чекаленка: „Раболініс нашого дворянства дійшло до такого позняження, далі якого вже не можна йти“. Для відбувається в м. Стародубі й м. Ялті 1908-9 років.

В історично- побутовій комедії „Купінові стріли“ дія відбувається в Україні в першій половині XVII ст. в одному з сотенних міст. Драма на 4 дії „Чий злочин“ має за головного героя відомого Андрія Річицького, дія йде в українському селі 1829-1833 рр. — отже події перед і під час злочинного голоду, що його спричинила Москва в Україні. П'єса саме тепер актуальна, а 40-ліття цієї трагедії.

В драматичних картинах „Третя сила“ бачимо події на Волині 1943 р., як українські партизани боролися проти Гітлера і Сталіна. В книзі є ще й дві комедії: „Святий у Львові“ та „Ця молодица або усякої тварі по парі“. Для першої відбувається у Львові, дія другої в селі на Наддніпрянщині двадцятими роками.

В. Чапленко вірно пише в передмові, що його драматичні твори можна читати немов повісті. Драматична форма цих творів не є перешкодою до розуміння дії, інтриги в більшості з них розвивається комедійно, тільки в двох драмах „Чий злочин“ і „Третя сила“ є трагічні місця.

Та все таки драма не повість і поспричинює іншим мистецьким засобам, як епічні твори, і це знає автор „Драматичних творів“ Василь Чапленко, який є також і творцем повістей.

С ПРАЦІ ДЛЯ ОМЕРЕНТОРА МАШИН ДО ДРУЗЬОВИ

Навчимо особу з добрими механічними здібностями або з деяким досвідом. Вимагається підготованої англ. мови. Тел. Miss L. SEVRO 686-8742, між 9-5 год.

TRUCK MECHANIC

Knowledge of vehicle lubrication preferred, night work only, salary commensurate with experience. Call between 9am - 3 pm. (201) 757-8100

SET-UP EXPERT OF TORNOS

SCREW MACHINE HIGH GRADE TOOL & DIE MAKER. Excellent working conditions and benefits. Ideal working conditions. JOHANSON Manufacturing Corporation, Rockaway Valley Road, Boonton Township, N.J. An equal opportunity employer

ВІПІШЛИ ВІД НАС

ЛІСКО ПАНЧИНІН, член УНС Відд. 816 Т-ж. Укр. Нар. Дім в Роттерд. Н. Н. троєр 7-го вересня 1972 р. на 83 р. ж. Нар. в с. Вербіллі, поз. Рогатин, Україна. 1 став членом УНС в 1924 р. Політично у скитку 2 сестри в Україні — Анастасія і Катерина. Похорон відбувся 12 вересня 1972 р. на цвинтарі в Ван-Брук, Н. Дж. Вічна Йому Пам'ять! Секретар

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОУ

НЕДІЛЯ, 4-го ЛЮТОГО 1973 р. СІРАКЮЗІ, Н. П. Місячні збори Т-ж. Укр. Січ 39 Відд. о год. 3-й по пол. у Відділовому домі УНС. Збірники чл. вкладаю: субота — 7-10 год. веч., неділя — 12-3 год. пол. Просити членство прибути на збори. — Управ.

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

„Нвітна“ на Світлиці

Коли, осінньою порою переїжджаєте гаймею ч. 209 в сторону міст. Еленівиллу Н. Н., зауважуєте при дорозі на площі Сумівської Оселі, високий, грандіозний будинок, який вже видно здалека. Він з білої і чорної цегли з великими вікнами, високими колонами і широким (хоча ще без жодних сходів), виглядає на тлі золотого — червоних дерев і малих забудовань околиці, мов хмародер. Це новозбудована Світлиця на Оселі Спільки Української Молоді біля Еленівиллу. Завдяки енергійним членам Головної Управи і Будівельного Комітету, мурі будинку збудовано коштом пожертв членства і приятелів СУМА, та після посвячення наріжного каменя навесні м. р. закінчено будівництво і поставлено залізний дах.

Згідно із нашим старим, українським звичаєм, на новозбудованому будинку ставлено крокви, а на кроквах застромлено велику галузь з дерева т. а. квітку, як ознаку закінчення зводін будинку. На зводін запрошувалося знайомих, сусідів, а часом і мешканців усього села.

І такі зводін, поставлення квітки на даху Світлиці, відбулися у неділю 29-го жовтня м. р. о годінні 1-й по полудні. Неділя була погідна, справді — золотий осінній день. На урочистість поставлення „квітки“ прибула понад сотня гостей. Перед мурами буд. Світлиці поставлено велику заквітчену галузь смереки, яку при оплесках та радісних вигукках зібраних, прибули на даху Світлиці власник Будівельної фірми І. Іванків, і господарський керівник на Оселі, господарський керівник подякував жертводавцям і будівельній фірмі п. Іванкова за довершення цих зводін, та запросив усіх на спільну перекуску до огрітої таборної їдальні.

Перекуску приготували пані під проводом пані М. Дзундзі, а про гарячі і холодні напитки подбав п. І. Іванків (член будівельного комітету, В. Костик, М. Фурда і Г. Цейбрій, поінформували про перебіг будови, фінансові справи та про дальший хід і плани у викінченні Світлиці. Представники Осередків та рості, у своїх привітаннях подали дуже важливі зауваги й поради відносно дальшого ходу будови та збірання пожертв на викінчення Світлиці. Під час прийняття, присутні зложили на Фонд Будови Світлиці понад 4 тисячі доларів.

У заключним слові голова ГУ СУМА мтр Е. Гановський подякував присутнім за участь і жертвенність, закликаючи до дальшої співпраці.

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоплювати золото

ТАРЗАН, Ч. 6880. Тарзан хо че перетоп